

Fra LaRouche-bevægelsen 6. mrs. 2015:

Et opgør lurer over græsk gælds bombe og NATO-krig mod Rusland

Torsdag accelererede Den europæiske Centralbank tidsplanen for et opgør med Grækenland over den faktiske bankerot af hele det transatlantiske finanssystem. Samtidig har NATO's provokationer i Sortehavet og Det baltiske Hav sat faren for en ukontrollerbar krig i hjertet af Eurasien på en tilsvarende hurtig fremspoling. De to mønstre er ikke uden forbindelse, men er derimod en refleksion af impulsen fra ledende britiske fraktioner til at fremprovokere, hvad de i deres vanvid tror, kunne blive en krig, der var afgrænset til det eurasiske territorium – med de førende BRIKS-nationer Rusland, Kina og Indien som mål.

På ECB's bestyrelsesmøde torsdag rullede Mario Draghi frem med bankens [svindel med kvantitativ lempelse](#) til \$1,2 billion, der vil begynde mandag med opkøb af dårlige værdipapirer til €60 mia. fra de store, europæiske banker.

Programmet for kvantitativ lempelse vil ekskludere Grækenland og Cypern, og ECB-bestyrelsen afviste at tillade Grækenland at trykke nye statsobligationer for at bevare kapitaliseringen af de store, græske banker. Mens Eurozonens finansministre enedes med Grækenland om en fire måneders udsættelse, så satser ECB tydeligvis på et kortfristet opgør – i det håb, at Grækenland vil give efter.

Torsdag understregede Lyndon LaRouche, at der ikke er nogen udvej for Grækenland, eller noget land i Europa, så længe man

beholder et bjerg af ubetalelig gæld på bøgerne. Så dette er et opgør i Europa, og resultatet vil omgående ramme Wall Street også. Mandag mødes Eurozonens finansministre igen for at overveje det græske forslag om en fire måneders periode, i hvilken detaljerne i en gældskonference, og afslutningen på den folkemorderiske nedskæringspolitik, kan udarbejdes.

Opgøret med det britiske, transatlantiske systems bankerot er drivkraften bag krigsfremstødet. Fire NATO-krigsskibe sejlede ind i Sortehavet torsdag til øvelser. Rusland meddelte, at det vil gennemføre flyveøvelser i det samme område, og 2.000 russiske tropper er også engageret i øvelser nær den ukrainske grænse.

Det britiske House of Lords havde udgivet en ny, såkaldt omfattende undersøgelse af krisen i Ukraine, der gav Putin og Rusland al skylden. Briternes spil er endnu engang en krig mod Rusland, denne gang ved at bruge USA, under præsident Obama, som de tåber, der skal engageres i en udslettelseskrig mod Moskva.

Mordet på Nemtsov giver stadig genlyd, men med flere stemmer, der tilslutter sig [LaRouche](#) i fordømmelsen

En fremtrædende græsk strategisk analytiker, Ilias Iliopoulos, har skrevet, at mordet på Nemtsov var vestlige kræfters værk, der arbejder for at få Putin fjernet, og han nævnte Obamas forhenværende ambassadør til Rusland, Micheal McFaul, sammen med [Victoria Nuland](#), som de sandsynlige arkitekter af operationen.

Formanden for den russiske Duma gjorde det i et interview med russisk Tv torsdag klart, at de folk, der i Vesten hævder, at »Rusland er isoleret«, er afkoblet fra virkeligheden. Rusland er en kernespiller i den nye, fremvoksende BRIKS-alliance, der allerede repræsenterer 42 procent af verdens befolkning, og 27 procent af virkelige, global rigdom. Det kan næppe kaldes »isolation«. I en tale midt på ugen til lederne af det

russiske Indenrigsministerium gjorde Putin det klart, at Rusland vil tilbagevise de operationer, der køres under den »farvede revolution«. I samme åndedrag fordømte han mordet på Nemtsov som en del af angrebet på Rusland.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget denne uge, så kræver disse krisevilkår modige handlinger for at undgå krig. Obama og Nuland må fjernes fra embedet nu. Netanyahu og hans saudiske alliance om hundrede års religionskrige i den islamiske verden, må afsløres som det britiske program for befolkningsreduktion, det er, og omgående knuses. USA må bringes ind i BRIKS' nye paradigme. Den proces starter med en genindførelse af Glass/Steagall-loven og konkursbehandling af Wall Street; lanceringen af programmer for højteknologisk, kapitalintensiv infrastruktur og jobskabelse, gennem store mængder statslig kredit; og etablering af en Nationalbank efter Hamiltons principper for at drive processen fremad.

Der er ingen tricks eller fif, som vil virke. Kun disse forholdsregler kan med sikkerhed afvende et styrtdyk ud i en krig i Eurasien, der aldrig vil blive begrænset, men som vil, som [russiske militære ledere](#) gentagne gange har advaret om i de seneste dage, føre til en fuldt optrappet, termonuklear krig.

Titelfoto: NATO

Planter Obama en begrænset

atomkrig i Eurasien og Vesteuropa?

28. feb. 2015 – Den 25. februar advarede Lyndon LaRouche, under diskussioner med sine medarbejdere, mod at afvise advarsler om en truende atomkrig med det argument, at ingen i fuldt alvor ville overveje en sådan krig, fordi den jo ville føre til menneskehedens udslettelse. »Denne idé om en atomkrig er ikke helt, som Obama eller hans strateger forestiller sig.« Planlæggerne af en sådan konfrontation ønsker sikkert ikke at føre verdenskrig over hele planetens territorium, men ville forsøge at begrænse atomkrigen til Eurasien og Vesteuropa.

»De ønsker en bestemt del af verden, i den transatlantiske region, som arena«, sagde LaRouche, for at »være tilskuere til ødelæggelsen af resten af verden ... Faren truer hovedsageligt Vesteuropa og Eurasien. Jeg siger ikke, at det vil ske, men det er det mest sandsynlige. Sandsynligvis ville det ikke ramme USA så hårdt, selv om det også ville ramme her, med det ville ramme Eurasien hårdt. Det er i dag temmelig sandsynligt.«

Mange mennesker skulle angiveligt have fejlagtige forestillinger om en stor atomkrig, og det måtte man ændre på. En sådan krig ville forløbe anderledes, end de fleste mennesker tror. »Selvfølgelig vil enhver, der forsøger at gennemføre en sådan operation, som de anglo-amerikanske magter, gå meget forsigtigt frem, så den fulde kraft af et angreb kun rammer det eurasiske territorium.«

Formodentlig er der ingen, der har til hensigt at sprænge hele planeten i luften. Det kan vel næppe være den mulighed, som den transatlantiske krigsfraktion ønsker. »Men de kunne snuble ind i det. Det er en kendsgerning, som man må tage i betragtning. Der kunne også ske noget andet; men den eurasiske option er den mest sandsynlige.« Herved ville to tredjedele af

verdens befolkning sandsynligvis blive udslettet. »Men de ville sikkert have et område, hvor de fortsat kunne agere, om end med en stærkt reduceret befolkning i den transatlantiske verden.« Dette kaldte LaRouche »Zeus-optionen«, en hentydning til den græske gud, der foragtede mennesker.

Dette scenario må forhindres. Man må gøre det klart for »Zeus«, at han ikke selv ville overleve dette folkemord. »Det er min hensigt at redde menneskeheden.« Han ville gøre det klart for folk, hvad de betingelser, under hvilke denne »Zeus-option« bliver umulige at gennemføre, er.

Indikationer på forberedelserne til en atomkrig

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en dag senere i sit ugentlige webcast grundene til sin mands indtrængende advarsler om den planlagte atomkrig i Europa og Asien. »Det er ganske vigtigt, at alle folk, der besætter en betydningsfuld post, og som udtaler sig imod konfrontationen med Rusland, systematisk bliver jaget fra deres post eller får munden lukket gennem Watergate-lignende operationer. Det seneste eksempel er den tidligere britiske udenrigs- og forsvarsminister, Malcolm Rifkind[1], der som formand for det britiske parlaments efterretnings- og sikkerhedskomite »havde en meget betydningsfuld position i det britiske parlament.«

Rifkind blev, ligesom den tidligere indenrigs- og udenrigsminister Jack Straw, offer for en overlagt fælde, en såkaldt »Sting-operation«: Journalister fra avisen *Daily Telegraph* og Tv-kanalen *BBC4* havde udgivet sig for repræsentanter for en Hongkong-virksomhed, optaget samtalen i hemmelighed og efterfølgende rejst anklage om, at Rifkind og Straw kunne bestikkes. Begge trak sig meget hurtigt tilbage pga. anklagerne.

Dette skal ses i sammenhæng med bestræbelserne på at optrappe situationen i Ukraine ved at levere våben til dem. Helga Zepp-

LaRouche henviste til det samtidige besøg i USA af den tidligere øverstbefalende for Maidan og nuværende ledende medlem af Ukraines Rada (Øverste Råd), Andrij Parubij. Han holdt møde i Washington med viceudenrigsminister Victoria Nuland[2], senator John McCain, den republikanske formand for Kongressen John Boehner og repræsentanter fra Pentagon, for at hverve våbenleverancer fra USA til Ukraine. Parallelt hermed havde den ukrainske præsident Petro Poroshenko besøgt IDEX-våbenmessen i Abu Dhabi og der indgået aftaler om våbenleverancer fra Emiraterne til Ukraine. Eftersom der ikke findes nogen våbenindustri i Emiraterne, kommer disse våben selvfølgelig andre steder fra.

For Moskva ville våbenleverancer fra USA til Ukraine udgøre den »røde streg«, hvis overskridelse ville gøre en direkte militærkonfrontation uundgåelig.

En yderligere vigtig indikator for eksistensen af sådanne krigsplaner er præsident Obamas ordrer om at modernisere det amerikanske atomvåbenarsenal: »Man vil måske erindre sig, at præsident Obama under valgkampagnen i 2008 gentagne gange lovede, at han ville skære kraftigt ned på atomvåbnene, og hvis man ser på det i dag, så er det nøjagtigt det modsatte, der sker.« Obama har sat et moderniseringsprogram i gang for alle atomvåben, »til et samlet beløb af en billion dollar – det er nu engang ikke peanuts«.

Særlig bemærkelsesværdigt er moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa. Flere forfattere har påpeget, at, på grund af logikken i en atomkrig »vil, i tilfælde af, at det skulle komme dertil, alle våben blive sat ind, eller man vil i det mindste forsøge at sætte alle våben ind. For den, der ikke gør det, er den, der vil blive udslettet«.

Derfor giver det ingen mening på nuværende tidspunkt at modernisere de taktiske atomvåben, der er opstillet i Holland, Belgien og Tyrkiet. Men det er netop, hvad der sker. De nye B-61-atomvåben, der skal erstatte de forrige, har en mindre

last, men en større rækkevidde, »og de udviser også i ganske farlig grad forskellen mellem atomvåben og konventionelle våben«. Det kan man også se i forbindelse med de øvrige udviklinger: Såvel Rusland som Kina har hele tiden protesteret mod USA's globale missilforsvarssystem. Moskva har altid vurderet det til at være en førsteangrebskapacitet imod Rusland. Den amerikanske militærdoktrin »Prompt Global Strike« er ligeledes baseret på den idé, at man ved hjælp af Stealth-teknologien og lignede teknologier kan undvige modstanderens luftforsvar og dermed flyve dybt ind i modstanderens territorium og udbombe hans gengældelseskapacitet. Hertil kommer NATO's udvidelse mod øst, som EU også må regnes med i, »da de jo også har militære traktater, der er struktureret fuldstændig på samme måde som NATO«, såvel som også den seneste tids fremskudte placering af våben og tropper fra USA og NATO i Baltikum og Østeuropa – Polen, Rumænien og Bulgarien.

I denne forbindelse påpegede hun advarslerne fra den amerikanske militæranalytiker Jack Lang. Han taler på sin website om en »omvendt Cubakrise« – med den væsentlige forskel, at man ikke, som i Kennedys tilfælde, kan forvente, at Obama vil afstå fra denne provokation, og at der heller ikke findes nogen struktur, der ville gøre det muligt, men at en optrapning tværtimod er forprogrammeret.

Alt har tilspidset sig i en sådan grad, understregede fru Zepp-LaRouche, »at jeg virkelig mener, det kan gå galt, hvis vi ikke hurtigt kommer væk fra denne kurs«. Hun har kontakter til mange militære eksperter i hele verden, og det kunne virkelig være, at folk tænker, at man ville kunne føre en krig i Europa, »der også omfatter Rusland og Kina, altså Eurasien, men ikke USA's territorium ... Det er naturligvis noget, der er mere foruroligende for os i Europa end idéen om en generel atomkrig – selv om der i sagens natur ikke er nogen, der ved, hvad der vil ske, og om der dog ikke er tilstrækkeligt med atomvåben spredt over hele verden til, at det kunne føre til

menneskehedens udslettelse«. Det er en virkelig akut fare.

Vi må fremtvinge en offentlig debat

Helga Zepp-LaRouche fortsatte: »På vores hjemmeside[3] har vi en liste med henved 20 artikler, som er fremkommet i den seneste tid, og som alle beskæftiger sig med dette spørgsmål, og jeg må blot endnu engang sige: Alle, der gør sig tanker om menneskehedens fremtid, har virkelig pligt til at læse disse artikler og sørge for, at der kommer en debat om det.«

Hun understregede: »Jeg mener, at vi må stille det krav, at disse amerikanske atomvåben på tysk territorium omgående fjernes. Det er det mindste, der må ske, og vi må virkelig udbrede dette krav. For det er faktisk en tragisk situation: Da vi havde krisen over mellemdistanceraketterne i 1980'erne, var der hundrede tusinder af mennesker, der gik på gaden for at protestere mod krig ... I dag er vi meget tættere på en krig, og ingen mennesker – eller så godt som ingen – taler om det.«

I sine analyser påpeger Lyndon LaRouche, at vi må have en grundlæggende nytænkning i befolkningen for at mobilisere den: »Vi må have en ny renæssance. Vi forstår, hvordan den menneskelige art opfører sig. Vi forstår dens potentiale for det onde, såvel som for det gode, og vi må skabe et instrument, der kan bevirke det, der må gøres for at forhindre en masseudslettelse af den menneskelige befolkning. Vi må skabe en ny form for orden, en ny form for renæssance i samme ånd som den renæssance, Nicolaus Cusanus[4] skabte ...

Hvordan kan vi forene menneskehedens kræfter på en sådan måde, at de selv beslutter sig til at forhindre disse rædsler? De må overtage ledelsen. For at afvende sådanne rædsler, må man give alt, og handle i fællesskab, for at disse forfærdelige ting ikke skal ske.«

Man må se på renæssancens idéer. Europa har længe ventet på at

befri sig fra Zeus' forfærdelige herredømme. »Det er altså en strategisk kraft af en ganske særlig art. Det er en særlig kraft, der kun træder i kraft meget, meget sjældent i menneskehedens historie. Og det er virkelig godt, at den gør det.«

Denne artikel er skrevet af Alexander Hartman, redaktør for den tyske avis Neue Solidarität, som er organ for Bürgerrechtsbewegung Solidarität, LaRouche-bevægelsens tyske søsterorganisation og tysk politisk parti med Helga Zepp-LaRouche som formand.

Titelbillede: Fresko i Kirche St. Michael i Bamberg, Tyskland, over dødens filosofi

[1] Se artikel [her](#)

[2] Se [EIR FOKUS: Vil Nulands nazister skubbe verden ud i Tredje Verdenskrig?](#)

[3] Se [BüSo-hjemmesiden](#)

[4] Se Specialrapport: [En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer](#)

**Fra LaRouche-bevægelsen 22.
feb. 2015:
Grækenland skylder intet til**

Storbritanniens kriminelle banksyndikat

Den civiliserede verdens ledes apati over for de forbløffende vilkår for efterkommerne af den græske nation, hvem de skylder deres civilisation, der så at siger steg op af asken af deres ruin, er noget, der er fuldstændigt uforklarligt for den, der blot er en tilskuer til opvisningen på denne dødelige scene. Vi er alle grækere. Vore love, vor litteratur, vor religion, vor kunst har sine rødder i Grækenland ...

Percy Bysshe Shelley, Introduktion, Hellas, Et lyrisk drama.

Lyndon LaRouche gentog torsdag, at hele den såkaldte græske gæld til Trojkaen er et svindelnummer og må ikke betales. »Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, advarede LaRouche, og de europæiske banker og bankerne på Wall Street, der alle køres af briterne, stod for en non-stop udplyndring af det græske folk, den græske økonomi og de græske banker. Det faktum, at, ved visse lejligheder, korrupte græske regeringsfolk var med i svindelen med partnere som Goldman Sachs, gør ikke gælden mindre kriminel.

Medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite deltager i et demonstration i solidaritet med Grækenland i New York City den 11. februar,

2015, med et skilt, der siger, "Wall Street og Trojkaen er bankerot, ikke Grækenland!"

Den græske regering må gives fuld international støtte til sin holdning, at gælden er ubetalelig og må nedsættes. LaRouche sagde det endnu mere ligefremt: Gælden er illegal, den er

ubetalelig, og den er frugten af en London-styret, kriminel virksomhed, der må lukkes fuldstændigt ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden, at der udbryder generel krig i centrum af Europa.

Torsdag skrev den græske finansminister Yanis Varoufakis til eurozonens finansministre og ECB-chef Mario Draghi og krævede en forlængelse på seks måneder af de aktuelle arrangementer, for at give tid til at arrangere en gældskonference og udvikle en plan for en græsk, økonomisk genrejsning – minus nedskæringspolitik. Tyskland afviste omgående forslaget, hvilket fik den græske regering til at offentliggøre brevet og sætte scenen for et opgør fredag, hvor eurozonens finansministre skal mødes for at beslutte deres næste træk. Bag scenen, selv i ECB, er der en udbredt erkendelse af, at gælden ikke kan betales, og at nye arrangementer er nødvendige. Den tidligere franske præsident, Valéry Giscard d'Estaing, sagde til fransk presse, at Grækenland bør gives mulighed for at organisere en »venligtsindet exit« af euroen.

To afgørende punkter at erindre sig er følgende:

For det første, så er det hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot – ikke Grækenland. »Ponzi-fiduserne« og den hyperinflationsskabende svindel med kvantitativ lempelse (pengetrykning) har gjort det hele værre. Der er ingen anden udvej end en lovformelig, reguleret annullering af hele boblen med spillegæld med begyndelse i de billioner af dollar i derivater, såsom credit default swaps-kontrakter, der blev indgået på basis af græske statsobligationer samtidig med, at Goldman Sachs og andre afkortede gælden.

Og for det andet, så er intet af den såkaldte græske gæld til Trojkaen og de europæiske banker legitim. Ikke engang 10 % af pengene gik til noget, der lignede produktiv investering i den græske realøkonomi. Den græske befolkning er blevet decimeret af den britisk-ledede udplyndring. De skylder intet!

Der er intet, der sætter mere fokus på det britiske finansimperiums kriminelle karakter end de fortsatte afsløringer af HSBC, der er i gang i hele verden. Glem ikke, at HSBC engang var kendt som »*Hong Kong and Shanghai Banking Corporation*« – *kronjuvelen af den britiske politik med opiumskrig, og centralbank for den globale narkohandel.*

Med de kriminelle anklager i Schweiz, aftalen om »udsættelse af retsforfølgelse«, en fordelagtig aftale fra Obama i USA, de igangværende efterforskninger i Indien – der viser, at HSBC, sammen med *Dronningens egen Coutts Bank*, hvidvaskede pengene til terrorangrebet i Mumbai i 2008, arrangeret af Daoud Ibrahim, samt de kriminelle anklager mod banken i Argentina, bør det nu fremstå som en klar påmindelse om, at hele det London/Wall Street-styrede, transatlantiske finanssystem med for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er en eneste, gigantisk, kriminel virksomhed. Det er *Dope, Inc.*, og den eneste passende handling vil være en massiv, global Pecora-kommission og nedlukning af disse banker.

Dope, Inc., udgivet af Executive Intelligence Review

Når man ser tilbage på LIBOR-svindelen, afsløringerne af, at HSBC er bank nr. 1 for hvidvaskning af narkopenge for de mexicanske og columbianske narkokarteller, HSBC's globale skatteunddragelsesfidus med base i Schweiz, og forbindelsen mellem HSBC og Den gyldne Kæde af saudiske banker bag finansieringen af al-Qaeda og ISIS, bør pointen stå helt klart: Dette er global, organiseret kriminalitet, der går til toppen. *Og de forventer at blive tilbagebetalt for det blod, de har udsuget af det græske folk?*

En fuld efterforskning af HSBC's kriminalitet på vegne af Monarkiet (det britiske, -red.) ville også afsløre de intime forbindelser med Prince Bandar bin-Sultan (eller måske bin-Satan), især i kølvandet på 11. september. Alt imens de

schweiziske, private HSBC-dokumenter bekræftede, at Bandar var en skatteunddragelseskunde, så er den virkelige historie meget større. *HSBC var i en årrække den eneste bank i USA, der ville forvalte pengene fra Bandar og den saudiske ambassade.* Før og efter 11. september modtog Bandar, iflg. kvalificerede kilder i Washington, 30 mio. dollar om måneden i overførsler fra Bank of England til hans personlige konto i HSBC New York (og senere, HSBC Washington, DC.) som hans andel i Al Yamamah våben-for-olie-handlen, der skabte historiens største, ulovlige fond til terrorisme.

At blæse låget af London/Wall Street-banksvindlen er altafgørende for at forhindre krigen i at bryde ud i hjertet af Europa. Foreløbig holder Putin, Hollande, Merkel og Poroshenko sig til deres forpligtelser over for en våbenhvile i Ukraine som det første skridt til en reel løsning på krisen, der begyndte med Victoria Nulands operationer for et nazistisk regimeskift i 2013-14. Alle fire ledere ved, at Obama, på vegne af briterne, gør fremstød for at opruste ukrainerne som en udløser af krig med Rusland. Victoria Nuland, Obamas neokonservative nazi-elsker, løber rundt i Georgien og andre steder østpå, hvor hun gør fremstød for provokationerne.

Nuland må fjernes nu, som endnu en forudsætning for at forhindre krig. Så længe hun render rundt på vegne af Obama, er faren for krig for alvorlig til, at det kan tolereres. Med hendes afsættelse bliver Obama sårbar. Enten må han selv fjernes fra embedet, eller også, som LaRouche udtrykker det, må »han blive stærkt begrænset«, ellers vil krigen ikke kunne standses.

Se: Fyr nazi-elsker Nuland, eller stå over for krig.

Dette er afgørende dage, hvor selve menneskehedens fremtid står på spil. Grækerne må gives fuld international støtte til at gå op imod svindlerne og morderne i London. Nuland må fyres og Obama puttes i en æske, eller selv blive fyret. Denne kombination af handlinger er tilstrækkelig til at holde faren

for krig tilbage. Dernæst kan en lovformeligt reguleret bortfjernelse af Londons og Wall Streets imperiale gældsboble sætte scenen for en reel, økonomisk revolution af den slags, som Alexander Hamilton lancerede ved afslutningen af Den amerikanske Revolution, og som reflekteres af BRIKS' handlinger i dag.

Fra LaRouche-bevægelsen 20. feb. 2015:

Den græske gæld er svindel – ligesom hele det transatlantiske finanssystem; Sänk det for at stoppe Tredje Verdenskrig

I dag (18. feb.) lancerede Lyndon LaRouche et internationalt initiativ centreret omkring Manhattan for at afsløre den totale svindel omkring den gæld, der tilskrives Grækenland af Den europæiske Union og Det britiske Imperiums banker. Gælden bliver brugt som afpresning for at forsøge at banke Grækenland – og efter dem, hele Europa – til at begå selvmord ved endnu engang at gennemtvinge bankernes nedskæringspolitik, der medfører folkemord.

»Den græske gæld som sådan er for det meste vedkommende ikke græsk gæld«, erklærede LaRouche. »Gælden, som Tyskland og andre nationer kræver, at de betaler, er penge, som grækerne aldrig har fået! Så grækerne skylder ikke disse

penge. Det er et svindelnummer, for grækerne påtog sig ikke denne gæld.«

Det hele blev tvunget ned over Grækenland gennem en række svindelnumre, sagde LaRouche, men i virkeligheden gik pengene kun til at betale Grækenlands internationale bankkreditorer, for at dække over et Ponzi-svindelnnummer, som Goldman Sachs og andre rovgriske finansierer kørte, og for at dække over sporene af korrupte våbenhandler, som tidligere græske regeringer har forhandlet – som medlemmer af den nuværende, græske regering har dokumenteret.

Men det græske tilfælde er intet særsyn på verdensscenen. Det er et klassisk tilfælde af det, LaRouche og *EIR* længe har beskrevet som »bankier-regning«, et svindelnummer, gennem hvilket størstedelen af planetens nationer er blevet påtvunget gæld, de aldrig virkelig har påtaget sig, og som er bygget op gennem en pyramide af derivatspekulation og lignende finansielle svindelnumre. Det er på denne måde, at vi har fået for 2 milliard dollar derivater og andre finansielle 'værdipapirer' på regnskaberne i dag, uden nogen mulighed for at betale gælden.

Tilfældet Grækenland udgør den samme form for svindel, som gribbefondene forsøger at gennemføre imod Argentina. Og det er den samme svindel, som køres over hele verden af de narko-handlende, skatte-unddragende, bankerotte banker, der er kernen i Det britiske Imperium i dag. Et af disse tilfælde, nemlig HSBC – tidligere Hong Kong and Shanghai Banking Corporation, også kaldet hovedbanken for *Dope, Inc.* – er for nylig blevet berygtet for at organisere verdensomspændende fiduser til skatteunddragelse for deres rige kunder. Og dette kommer oven i den tidligere demonstration under amerikanske senatshøringer af, at HSBC befandt sig i centrum af hvidvaskning af blodpenge fra de mexicanske narkokarteller til tital billioner dollar.

Men HSBC er blot et enkelt tilfælde blandt dusinvis af andre.

En sladrehanke ('whistleblower') i UBS (Union Bank of Switzerland), tidligere embedsmand Stephanie Gibaud, har netop erklæret, at »oplysningerne om HSBC er en kopi af det, jeg oplevede i UBS«. Hun tilføjede, med videnskabelig præcision:

»Vi må forstå, at vi har at gøre med en kriminel industri.«

Det er præcis, hvad Wall Street, City of London og hele det transatlantiske finanssystem er. Det er en kriminel virksomhed, der ønsker at bevare illusionen om solvensen af finansielle aktiver til 2 milliard dollar gennem at dræbe hele nationer og befolkninger, sådan, som de forsøger at gøre i Grækenland. Det er deres finanssystems bankerot, der ligeledes driver dem til at true med atomar konfrontation med Rusland og Kina med Ukraine som påskud, for at gennemtvunge deres vilje på globalt plan.

Det britiske Imperiums eneste håb om sejr er, at nationer som Grækenland og Rusland kapitulerer til deres afpresning og deres trusler og indvilger i at spille efter de rigide spilleregler, som Det britiske Imperium insisterer på, er det eneste spil i byen. Men hvis de nægter – som BRIKS-nationerne gør det, så vel som også allierede nationer som Grækenland, Argentina og Egypten – og i stedet kæmper for at skabe et helt nyt system, baseret på udstedelse af kredit til udvikling, snarere end til spekulation, så kan det finansielle imperium tvinges i knæ.

»Vi må udbrede dette her som hovedspørgsmålet i USA«, erklærede LaRouche. »Vi kan sænke Wall Street på dette spørgsmål. Hvis man sænker den græske svindel, vil man sætte en kædereaktion af eksplosioner i gang i det internationale, transatlantiske system, som Wall Street-systemet og lignede ting, briterne og andre. Det er dem, der skylder gælden, ikke grækerne.«

»Det her skal lægges højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA«, sagde LaRouche. »Hvis man vil undgå Tredje

Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre. Og hvis man ikke gør det, tager man ikke Tredje Verdenskrig alvorligt.»

Dette er en international og en *national* kampagne, konkluderede LaRouche, og den er centreret omkring New York City. Vi vil tage Manhattan tilbage fra Wall Street, og give det tilbage til Alexander Hamiltons politik.

Video : »Energigennemstrømnings-tæthed« . Dansk udskrift.

Dette kortfattede overblik over LaRouches begreb om energigennemstrømnings-tæthed afslører over for seeren de anti-entropiske, selvudviklende karakteristika af dit omgivende univers, som reflekteres af livet og menneskelig økonomi.

Det menneskelige fremskridts historie har, ligesom udviklingen af Jordens biosfære, demonstreret en stabil forøgelse af det, Lyndon LaRouche har kaldt energigennemstrømningstæthed. Marginen af forskellen mellem niveauet af den krævede energigennemstrømningstæthed af systemet som helhed og den faktiske energigennemstrømningstæthed, der udtrykkes af givne, levende organismer og menneskelige samfund, er den bestemmende faktor i alle udslettelsesbegivenheder, både for levende organismer og menneskelige samfund.

Langt fra den usandsynlige løgn om termodynamikkens anden lov, så bevæger universet sig hen imod stadig højere niveauer af orden, der udtrykkes i de konstant stigende krav om

energigennemstrømningstæthed med udviklingen af galaksen og større systemer som helhed.

Plante- og dyrearter, som det kendes fra PT- og KT-udslettelserne, har rutinemæssigt stået over for denne udfordring om at opgradere eller uddø. For 250 millioner år siden i Perm-Trias- eller PT-udslettelsen, blev 96 % af alle havarter udslettet, såvel som 70 % af alle landarter. Kridt-Tertiær- eller KT-udslettelsen for 60 millioner år siden markerede udslettelsen af de energiineffektive dinosaurer, der blev erstattet af pattedyr.

Begge disse systemer blev til sin tid erstattet af højere livsformer. Da systemkravene ændrede sig, uddøde de forudgående arter. Denne næste platform for liv, der havde ventet i kulisserne, med hændelsestidspunkterne meget tidligere i processen, tager dernæst over som det herskende system omtrent lige så længe, som den imødekommer kravene fra den, igen, konstante udvikling af kravene til overlevelse. Der er ingen stilstand.

Udelukkende kun den menneskelige evolution er unik i denne proces, idet det menneskelige samfund i sig indeholder muligheden for viljemæssigt at udvikle sig selv – ulig dyrearter, der ikke viljemæssigt kan transformere sig selv til at leve op til det, som det næste skift opad kræver af dem – samt oligarkiske systemer, der bevidst har forpligtet sig til en politik med ingen teknologisk udvikling og intet fremskridt, som hos den grønne bevægelse og det britiske monarkis aktuelle fremstød for befolkningsreduktion. Et menneskeligt samfund vil transformere sig selv viljemæssigt til at ligge foran kurven ved at sætte fokus på økonomiske spydspidsmissioner, der vil øge dets energigennemstrømningstæthed.

Faktisk vil forbedringerne i det menneskelige system også øge udviklingsraten af biologiske systemer. Dette finder allerede sted i form af forbedringer af landbruget, og bakteriers og

virussers respons på forbedringer inden for det medicinske område. Modifikation af vejret gennem overrisling og vandprojekter i stor skala ændrer direkte hele økologiske cyklusser.

Denne proces bliver ofte misforstået, som når man ikke ser skoven for bare træer. Hvis den blot anskues inde fra et givent system, der ikke udvikler sig hen imod at imødekomme forandringerne af basisforudsætningerne af systemet som helhed, synes en given, etableret udviklingsplatform blot at stige og falde. Den britiske løgn om civilisationens cykliske opstigning og nedgang udnytter blot en kulturel fiasko; den vedholdende vane med at se på processer fra neden og op, snarere end fra oven og ned.

Når man ser den fra oven, er denne proces snarere et udtryk for universets anti-entropiske udvikling. Hvis vi ser på det nylige tilfælde i Rusland, kan vi se, hvad der sker, hvis man ikke holder sig foran kurven.

Se også:

[»Hvorfor USA må gå med i BRIKS; IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art«](#)

Ting, vi ikke har drømt om,

Ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab, Konstruktion og Uddannelse«, som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske

visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her](#).

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling; men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge,

eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger

der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en klar mulighed for storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskehedens fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskehedens fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.«
Helga Zepp-LaRouche.

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslettelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk program, som vi kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens, igennem såkaldte

»udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske

neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplittningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associeringsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer. For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions

aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014], som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien,

Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande; og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31 vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i

verden. Kina var, efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det, deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktionerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1

billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order (EIR, 1999). Kan købes hos [larouchepub.com](http://store.larouchepub.com). <http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism,

(EIR, 2006). Kan købes hos [larouchepub.com](http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm).
<http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos [larouchepub.com](http://store.larouchepub.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm).
<http://store.larouchepub.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>

Bertrand Russell på steroider: NAS-undersøgelse beklager, at selv atomkrig eller massepandemier ikke vil reducere befolkningen tilstrækkeligt

4. nov. 2014 – En knusende åbenhjertig, ny hævde af Bertrand Russells bekymring over, at krige og smitsomme sygdomme måske ikke kan reducere befolkningen hurtigt nok til at tilfredsstille det britiske oligarkis folkemorderiske Malthus-appetit, publiceredes i den sidste uge af oktober 2014, i Referat fra National Academies of Science (NAS) i Washington, D.C.

Forfattet af to australske miljøforkæmper-statistikere og redigeret af den berygtede Paul Ehrlich fra Stanford («Befolkningsbomben»), undersøger »Den menneskelige befolkningsreduktion er ikke et hurtigt fix for

miljøproblemer« 9 scenarier for verdens befolkningstilvækst fra nu og frem til 2100.

»Business-as-Usual« (BAU), dvs. ingen strenge forholdsregler til reduktion af befolkningstilvæksten, ville producere 12,4 mia. mennesker ved dette årstal og ville »hastigt udhule Jordens system til understøttelse af liv«. Scenarierne 2-6, som opstiller stadig mere drastiske modeller for en politik for befolkningsreduktion, som mødes i en global, obligatorisk politik med »et barn pr. kvinde«, ville stadig i gennemsnit kun producere »en befolkningsstørrelse som i dag«. Idéen om at forhindre over 4 mia. fødsler ses som værende utilstrækkeligt, eftersom forfatterne nævner målet for befolkningsreduktion til at være »mellem 1 og 2 milliard.«

Så de fortsætter med at opstille modeller for, hvad effekten af fire »katastrofe-scenarier« ville være. Det første er fødevaremangel i bredt omfang; det andet, en femårig verdenskrig, hvor 500 mio. mennesker dør, opskaleret fra de skønsmæssigt 131 mio., som døde under de to verdenskrige, inkl. dem, som døde af den Spanske Influenza, for at kompensere for den mellemliggende befolkningstilvækst; for det tredje, »en massedødsbegivenhed, som dræbte 2 mia. mennesker i hele verden«; og for det fjerde, en »massedødsbegivenhed, som dræbte 6 mia.«

»Det mest slående aspekt ved de 'hypotetiske katastrofe'-scenarier«, konkluderer de, »var, hvor lille effekten af selv disse massedødsbegivenheder havde på den endelige befolkningsstørrelse, som var projiceret til år 2100.« Dødstallene, som modsvarede »Verdenskrige« ville stadig give 10,4 mia. i år 2100; scenarierne med »2 mia. døde« førte stadig til en befolkning på 8,4 mia.; alt imens scenariet med 6 mia. døde »stadig førte til en befolkning på 5,1 mia. i år 2100.«

Hvad skal en Malthus-folkemorder så gøre? Undersøgelsen insisterer på at »reducere vore fodspor mest muligt« ved

ganske enkelt at afskære ressourcer og indføre store »forbrugsreduktioner pr. person«. Det vil sige, død gennem sult og sygdom.

Der var forudsigeligt nok storstilet dækning af undersøgelsen i Malthus-massemedierne. Repræsentativ var *The London Guardian*, som gav sin artikel den 28. oktober titlen: »Den globale overbefolkning ville 'modstå krig, katastrofer og sygdom'«, med undertitlen; »National Academie of Sciences siger, selv brutal, global konflikt eller dødelig pandemi ville efterlade et ikke-bæredygtigt antal mennesker.«

Foto: Bertrand Russels sande ansigt ...

Et ud af hvert niende menneske er sultent

16. september 2014 – En årlig rapport fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), som blev udgivet i dag, skønner, at 805 millioner mennesker lider under »kronisk underernæring«. Flere end en ud af fire personer i Subsaharisk Afrika har ikke mad nok at spise. I Malawi, rapporterer de, er halvdelen af alle børn under fem år væsentligt undervægtige.

Situationen er i særdeleshed akut i Yemen (Obamas primære eksempel på hans »succesrige« krig mod terror), et af de lande i verden, der har den største mangel på fødevarer sikkerhed.

Rapporten siger, at 526 millioner mennesker i Asien, verdens mest befolkede område, ikke har nok at spise.

Rapporten siger, at der har været en global forbedring i forhold til sidste år – hvor rapporten viste, at omkring 842 millioner mennesker gik sultne – takket være forbedring primært i Øst- og Sydasien, med nogen forbedring i Sydamerika og Caribien.

Rapporten kommer forud for et topmøde om fødevareresikkerhed, som skal afholdes i Rom i næste måned.

Billede: Kvinde med sit underernærede barnebarn på hospital i Sanaa, Yemen

---

**Seneste rapporter om
'Klimaforandringer': USA og
Obama:
Hold op med at spise for at
redde planeten;
Væk med mejeriprodukter og**

oksekød!

4. april 2014 – Seneste kapitel i rækken af onde rapporter om global opvarmning fra FN's Internationale Klimapanel (IPCC) udkom den 31. marts; forud for publiceringen udstedte Obamas Hvide Hus en erklæring den 28. marts, der hævdede det samme: Jordens klima er ved at blive ødelagt af menneskelige aktiviteter. Mennesket må begrænse sig selv ihjel. Uanset indpakningen, så er budskabet dekretet om folkemord, som det er blevet udstedt af Dronning Elizabeth og hendes kohorter, at verden er overbefolket. Mindst seks milliarder af de godt syv milliarder mennesker i verden bør elimineres.

En sikker måde at opnå dette på – bortset fra atomkrig – er at skabe hungersnød, som mange gange er blevet gjort af Det britiske Imperium. Denne udvikling er nu i gang på de amerikanske kontinenter, i tilslutning til Afrika og dele af Asien. Manglen på vand i Californien, Texas og andre vestlige delstater, nedskæringerne inden for landbrugsområdet, kombineret med mangel på handling for at lukke Wall Street ned, resulterer nu i massiv nedgang inden for fødevareproduktion.

Dette er godt, siger de, der bakker op om IPCC, fordi »landbrugsforurening« må stoppe. En ny svensk undersøgelse siger, at de værste til at slippe drivhusgasser ud inden for fødevareproduktion, er kød- og malkebestande, hvis metangas skader klimaet. Chalmers University-gruppen har udgivet en forskruet analyse, som hævder, at, med mindre det stoppes, vil produktionen af okse- og lammekød tegne sig for halvdelen af alt udslip af drivhusgasser fra landbruget i 2070. Ost og andre mejeriprodukter vil tegne sig for ca. 25 % af den totale klimaforurening fra landbruget.

Hvad skal vi gøre? Vi skal opgive kød og mejeriprodukter. Undersøgelsesteamet fastslår, at okse- og lammekød tilsammen kun tegner sig for 3 % af verdens kalorieindtag, så det vil

ikke være et tab at ophøre med at producere det.

Den svenske rapport lyder som en parodi af Dean Swift, men en dødbringende af slagsen.

»Vi har vist, at reduktion af forbruget af kød og mejeriprodukter er nøglen til at bringe klimaforurening fra landbruget ned til et forsvarligt niveau«, skrev Fredrik Hedenius, medlem af undersøgelsesteamet. Undersøgelsen advarer mod den vrangforestilling, at der skulle være nogen anden måde at nedskære forureningen fra dyrehold på. »Disse [forurenende] udslip kan reduceres med effektiv nytte inden for produktionen af kød og mejeriprodukter, så vel som ved hjælp af nye teknologier. Men de potentielle reduktioner fra disse forholdsregler er forholdsvis begrænsede og vil formentlig ikke være tilstrækkelige til at holde os inden for klimabegrænsningen, hvis forbruget af kød og mejeriprodukter forsat vokser.«

Stop kvægprutterne – »Biofordøjelse«

Det amerikanske kvæghold er, under den aktuelle Wall Street/London-politik, allerede skrumpet ind til henved 87 million stk. i alt (det samme som i 1951, hvor toppen lå på 110 millioner). Der har været drastiske reduktioner i antal kvæg i Texas. Det amerikanske forbrug af oksekød per person falder i øjeblikket dramatisk. Dette er Det britiske Imperiums politik, som udfolder sig.

Ikke desto mindre nægter kongresmedlemmer, som er imod global opvarmning, nominelt imod Obama, at tage initiativ til en rigsretssag. Det hvide Hus udsteder den ene sindssyge eksekutive ordre efter den anden, som ødelægger fødevareforsyningen og basale eksistensmidler.

Det hvide Hus' erklæring om klimaforandringer fra 28. marts indeholdt en liste over opdaterede, gale planer for at »afbøde

klimaforandringer« ved at nedskære metangas og anden »kulstofforurening« (som det fremlagdes i »Præsidentens Klimahandlingsplan« fra juni 2013). Den nye erklæring anviser en liste over tiltag, opdelt efter kategori – energi, transport, landbrug. For eksempel reduktion af metangas på lokaliteterne med fracking-brønde. Og at gå efter kvæg-flatulens og dampe fra møddinger.

»Denne metan-strategi er en enkelt komponent i en serie af tiltag« for at opnå Obamas mål med at sænke udslip af drivhusgas med 17 % af 2005-niveauet, i år 2020, iflg. Dan Utech, særlig assistent til Obama for energi og klimaforandring, som talte med reportere den 28. marts.

Med hensyn til landbruget skal et nyt »biogas vejkort« bekendtgøres af Landbrugs- og Energiministeriet og Regeringskontoret for Miljøbeskyttelse. Planen er at anvise veje til at fremskynde anvendelsen af »metan-fordøjere« – maskiner, der nedbringer kvægprutter – med det mål at skære udslippet af drivhusgasser fra mejerisektoren ned med 25 % i 2020.

Med deres egne ord: Imperiet kræver folkemord

LaRouchePAC, 7. november, 2013 – Det oligarkiske princip om overlagt folkemord skinner klart igennem i disse citater af ledende fortalere for Det britiske Imperium hen over 200 år:

1791, Thomas Malthus, præst:

»Vi bør lette, i stedet for tåbeligt og forgæves at forsøge at forhindre, naturens metoder til at frembringe denne dødelighed; og hvis vi frygter den alt for hyppige hjemsøgelse i den rædselsfulde form af hungersnød, bør vi ihærdigt opmuntre de andre former for ødelæggelse, som vi tvinger naturen til at benytte. I vore byer bør vi gøre gaderne smallere, fylde husene med flere mennesker, og indbyde til pestens tilbagekomst.«

1951, Lord Bertrand Russel:

»Krig har hidtil været skuffende i denne henseende (nedbringelse af befolkningstallet), men bakteriologisk krigsførelse kan måske vise sig effektiv. Hvis Den sorte Død kunne spredes i verden en gang i hver generation, kunne de overlevende formere sig frit uden at overbefolke verden.«

1988, Prins Philip af Edinburgh:

»Jo flere mennesker, der er, desto flere ressourcer vil de forbruge, desto mere forurening vil de skabe, og desto mere vil de slå. Vi har intet valg. Hvis det ikke kontrolleres ad frivillig vej, vil det blive kontrolleret ufrivilligt gennem en stigning i sygdomme, sult og krig ... Hvis jeg skulle gå hen og blive reinkarneret, vil jeg gerne komme

tilbage som en dødelig virus, med det formål at yde et bidrag til at løse overbefolkningen.«

Lær af historien: Det anglo-hollandske Imperium er menneskehedens fjende, og Obama er dets håndlanger

LaRouchePAC, 20. oktober 2013 – Som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget, er Det anglo-hollandske Imperium menneskehedens fjende, som Obama arbejder for i en overlagt kampagne for at begå folkemord imod amerikanere og reducere verdens befolkning fra 7 mia. til 1 mia. mennesker.

Det hollandske Imperium dukkede frem som selvstændig enhed i løbet af en 80 år lang krig fra 1566 til 1648 mod spanierne. I løbet af denne krig skabte hollænderne Hollandsk Østindisk Kompagni i 1602, og Hollandsk Vestindisk Kompagni i 1621. Disse to kompagnier var lig Det Britiske Ostindiske Kompagni, der blev oprettet i 1600. Model for nutidens private hære af lejesoldater var Hollandsk Østindisk Kompagni det første selskab, der udstedte aktier. Samtidig havde det en kvasi-regeringsmagt, inklusive evnen til at gå i krig, fængsle og henrette straffefanger, forhandle traktater, slå mønt og etablere kolonier. Hollandsk Vestindisk Kompagni havde jurisdiktionen over den atlantiske slavehandel.

Efter at have slået spanierne, gik hollænderne ind i tre anglo-hollandske krige i 1652, 1664 og 1673.

Det var under den første af disse krige i 1652, at hollænderne i New Amsterdam (nutidens Manhattan) opførte en mur på Manhattans sydspids, der gik fra East River til Hudson River, for at forsvare New Amsterdam mod briterne. Denne mur gav senere navn til Wall Street, den anglo-hollandske Trojanske Hest i USA i dag.

Efter de tre anglo-hollandske krige overtog hollænderne de facto det konkurrerende Britiske Imperium under den såkaldte Glorværdige Revolution i 1688, da Vilhelm af Oranien kom på tronen i England, Irland og Skotland efter, at han på morderisk vis havde knust modstanden i de to sidstnævnte nationer.

Under Vilhelm af Oranien gik hollænderne så i gang med at knuse Massachusetts Bay Colony, pødekrydstallen[1] til det senere Amerikas Forenede Stater. Massachusetts Bay Colony's charter var blevet tilbagekaldt i 1684, men da Vilhelm af Oranien først var kommet til magten, erstattede han dette charter med Massachusetts Charteret i 1691. Massachusetts Charteret[2] fastslog anglo-hollandsk herredømme og udnævnte en Kgl. Guvernør i 1692, der fratog kolonien enhver ret til selvbestemmelse.

Det anglo-hollandske Imperium dukkede således frem som en fjende af det fremtidige Amerikas Forenede Stater og dets inspirationskilde, Nicolaus Cusanus[3]. Cusa var den første, der udtrykte idéen om regering ved de regeredes samtykke i sin Concordantia Catholica (Om den universelle harmoni), skrevet i 1433. Han havde også spillet en afgørende rolle som inspirationskilde til genopdagelsen af Amerika som et middel til at udmanøvrere det tidligere Venetianske Imperium, som dominerede Europa på den tid.

I dag er fortsættelsen af Det anglo-hollandske Imperium i dets post-Anden Verdenskrig-form sammenfattet i skabelsen af Verdensnaturfonden af dennes første præsident, Prins Bernhard af Nederlandene, og Prins Philip, den britiske Dronning

Elizabeth II's gemal. Prins Bernhard havde tilsluttet sig Nazistpartiet i Tyskland i 1930'erne. Han lod sig optage i SA (Sturmabteilung) og var medlem af SS Kavalerikorpsset. Det rapporteres ligeledes, at han var medlem af en SS-efterretningsenhed inden for IG Farben, det kartel, der administrerede Auschwitz og producerede hver eneste dåse Zyklon B-gas, der blev brugt til at dræbe ofrene i koncentrationslejrene.

Prins Philip selv, der er af dansk kongeslægt, modtog oplæring efter Hitlerjugends læreplan, og adskillige medlemmer af hans familie støttede aktivt nazisterne.

Det er således ingen overraskelse, at disse anglo-hollandske nazister lancerede den organisation, der er fortalere for Dronning Elizabeths kampagne for at reducere verdens befolkning fra 7 mia. til 1 mia. mennesker.

Obamas sundhedsødelæggelseslov, hans forpligtelse til at nedskære socialhjælp, Medicare osv., er modeleret efter den politik for folkemord, som nazisterne omsatte med støtte fra prinserne Bernhard og Philip, og efter den nazistiske politik for folkemord, som briterne og Nederlandene var foregangsmænd for efter Anden Verdenskrig.

[1] En pødekystal er et lille stykke af en enkelt krystal / polykrystallinsk materiale, hvorfra en stor krystal af samme materiale typisk skal dyrkes (-red.)

[2] Se LarouchePAC: [»The Two Massachusetts«, video, 18. april 2010](#)

[3] Se Schiller Instituttets tema på dansk om [Nicolaus af Cusa](#) her på hjemmesiden

---

JFK tilbageviste Malthus

EIR, 18. oktober 2013 – Den 22. oktober 1963 aflivede præsident John F. Kennedy den britiske økonom Thomas Malthus'[1] folkemorderiske teori om, at befolkningstilvækst uvægerligt overskrider evnen til at producere fødevarer og medfører hungersnød.

I en tale til National Academy of Sciences, en måned før han blev myrdet, erklærede Kennedy: »For halvandet århundrede siden argumenterede Malthus med, at mennesket, ved at opbruge alle ressourcer, der står til dets disposition, i al evighed ville presse grænserne for midler til at opretholde livet og således ville dømme menneskeheden til en uendelig fremtid med elendighed og fattigdom. Vi har nu håbet om og, mener jeg, vished for, at Malthus ikke gav udtryk for en naturlov, men blot den daværende begrænsning af videnskabelig og samfundsmæssig visdom.«

Kennedy fortsatte med at foreskrive den regeringspolitik, det videnskabelige fremskridt og internationale samarbejde, som behøvedes for forøgelsen af udkommet til at ernære en voksende befolkning:

»Det sande eller falske i [Malthus'] forudsigelse vil nu, med de redskaber vi har, afhænge af vore egne handlinger ... Jorden kan blive en ødsel moder for alle de mennesker, der vil fødes i de kommende år ...

Overflod vil nu være afhængig af anvendelsen af solid, biologisk analyse af landbrugsspørgsmål, og i det lange løb må svaret på utilstrækkelig fødevarerproduktion, som medfører elendighed, findes i ny forskning og nye eksperimenter, og den succesrige anvendelse af ny viden vil kræve tæt samarbejde med andre nationer.«

Præsidenten foreslog fælles internationalt, videnskabeligt arbejde, ny infrastruktur og atomkraft til at løse sådanne

spørgsmål som udvikling af ressourcer, beskyttelse fra katastrofalt vejr og til overvindelse af fattigdom.

-Michael Kirsch og Anton Chaitkin

[1] Thomas Malthus 1766-1834

»Grøn« er ved at slå os ihjel

Råddenskab er så vidt udbredt, at de fleste mennesker ikke længere lægger mærke til den; men grøn ideologi og politik er i færd med at slå os ihjel. Samtidig med, at vi lukker Wall Street ned, er det vores komplementære politik at lukke den grønne politik ned og igen komme i gang med økonomisk fremgang.

Intet område af verdensøkonomien har undgået ødelæggelse gennem den grønne politik, der er blevet finansieret og gennemtvunget af de store Wall Street-financierer og anglo-hollandske ditto. Nemlig:

Energi: Takket være grøn sabotage af nuklear fission og fusion, lever store dele af verdens befolkning uden livreddende elektricitet og er dømt til elendige, korte liv, for ikke at tale om virkelig, miljøbestemt fornedrelse.

Vand: Grøn politik har dræbt de fleste af de betydeligste vandstyringsprojekter, der har været fremme på tegnebordet siden TVA [Tennessee Valley Authority], under påskud af at redde »naturen« og »de sparsomme ressourcer«, og har således prisdrevet menneskeheden til ødelæggende oversvømmelser, tørke, vandbårne sygdomme og fødevaremangel.

Fødevarer: Den grønne politik har systematisk angrebet de videnskabelige investeringer og tilnærmelser til udvidelsen af

verdens fødevareforsyning, idet den benytter perverterede argumenter, der favoriserer lokale landmænd og »naturlige« fødevareemner for at maskere planen om at reducere verdens befolkning.

Befolkning: Ved hjælp af den kunstigt skabte knaphed på energi, vand og fødevarer har den grønne bevægelse direkte angrebet menneskets kerneidentitet som et skabende væsen og har derved retfærdiggjort en politik, der afskriver hele befolkningsgrupper som »overflødige« eller som »liv, der ikke er værdige at leve«. Dette nedværdigende koncept om menneskeheden som »blot endnu en dyreart« indeholder potentiale til at tilintetgøre mange flere menneskeliv, end alle de ovenfor nævnte materielle afsavn.

Den »grønne« politik må afskaffes! Den er i modstrid med den menneskelige eksistens' virkelighed, som har været afhængig af, at mennesket har anvendt sine skabende evner til at forøge sin magt over naturen gennem forøgelsen af energigennemstrømningstætheden. Enten gør mennesket fremskridt mht. viden og produktiv evne, eller også dør det.

Frem til omkring det tidspunkt, hvor mordet på John F. Kennedy skete, var denne idé om fremskridt, frem for alt andet, indlejret i den amerikanske identitet. Denne idé havde smittet til hele sektioner af verden – Tyskland, Japan, Rusland og andre dele af Europa og det amerikanske kontinent. Det var en idé, der med enorm kraft havde inspireret folk til at udføre store foretagender og projekter, der stadig den dag i dag opretholder civilisationen.

Det er netop årsagen til, at verdens førende finansoligarki, centreret omkring de anglo-hollandske monarkier, optrappede sin »grønne« bevægelse i 1960'erne. Denne bevægelses kerneinfrastruktur, der er skamløst baseret i racehygiejnebevægelsen, var der allerede, men fra 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne voksede den kraftigt – gennem Verdensnaturfonden, Grænser for Vækst, »anti-atomkraft« og den

perverterede rock-narko-sex-modkultur, der i dag er den dominerende kultur i den globaliserede verden. Deres plan, som Lyndon LaRouche har understreget, og som den grønne bevægelses dokumenter og talsmænd gentagne gange åbenlyst har erklæret, er at reducere det menneskelige befolkningstal, som de kalder en »cancer« på Jorden, fra det nuværende godt 7 milliarder, til et angiveligt »bæredygtigt« befolkningstal på mindre end 1 milliard.

Der kan ikke være nogen »bæredygtig«, menneskelig eksistens uden teknologisk fremskridt! Enten gør mennesket fremskridt mht. sin magt og sine intellektuelle evner, eller også dør det. Den grønne ideologis mentale råddenskab vil meget let falde bort, efterhånden som vi atter indlader os på store projekter, men vi må direkte identificere den som det onde, den er.

»Grøn« skal, sammen med Wall Street, væk!

Foto: Norris Dam fra 1936, en projekt i TVA

Tema-artikel: Helga Zepp-LaRouche: Global ensretning? Opråb til modstand!

»Hvad er en »miljøkatastrofe«? Det er en katastrofe, som »miljøforkæmpere« er ansvarlige for. (Citat fra artiklen »Oversvømmelseskatastrofe: I stedet for »økologi« og »euro« –

Glass-Steagall for genopbygning!« af Alexander Hartmann fra den 8. juni, 2013)

For at følge op på de skandaløse oversvømmelseskatastrofer i Mellemeuropa, der fandt sted tidligere på året, og som har drevet mange mennesker fra hus og hjem, oversvømmet store arealer landbrugsjord og dermed ødelagt en stor del af årets høst, samt forrettet store skader på bygninger og infrastruktur, alt sammen skader til en betragtelig sum, der kommer oven i den i forvejen anstrengte økonomi, vil Schiller Instituttet køre et tema til belysning af den grønne kult, der ikke alene i snart mange årtier har været med til at forhindre nødvendige investeringer i energi og infrastruktur, men også har en »skjult dagsorden«, der hedder befolkningsreduktion. Her følger en artikel af Helga Zepp-LaRouche, som hun skrev i 2011 efter atomkraftulykken i Japan som følge af jordskælv. Artiklen er oversat fra tysk og har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Global ensretning?

Opråb til modstand!

Af Helga Zepp-LaRouche

Oversigt:

- **Indledning**
- **En grøn Leviathan?**
- **I baggrunden: Det britiske**

Imperium!

- **European Climate Foundations
»finanspartner«**
- **En rationel debat i stedet for
mediehysteri!**
- **Den virkelige trussel**

Den 30. april, 2011

Dette opråb henvender sig til alle mennesker i Tyskland, der endnu er i stand til at tænke fornuftigt og er modige nok til at stå ved deres erkendelse.

Det er dette opråbs formål at sætte en ærlig og åben diskussion i gang blandt videnskabsfolk, repræsentanter for et produktivt samfund og andre mennesker, som er overbevist om, at det er vor arts skabende evne, der gør os forskellig fra alle andre levende væsener, og som også i fremtiden vil gøre det muligt for os at overvinde udfordringer, vi måtte blive stillet overfor, gennem en dybere, videnskabelig erkendelse. Det henvender sig også til de personer, der vil engagere sig i, at Tyskland, i tilknytning til sin tradition som et digternes, tænkernes og opfindernes folk, yder sit bidrag til udformningen af en retfærdig økonomisk verdensorden i et univers under udvikling.

Hele verden undrede sig over den tyske regerings enestående reaktion på hændelserne i Japan den 11. marts, da denne pr. dekret gennemførte et moratorium af den forlængelse af atomkraftværkernes levetid, der først vedtoges om efteråret, og som konsekvens omgående tog syv ældre atomkraftværker ud af el-nettet. Selv Frankfurter Allgemeine Zeitung, FAZ talte om

energipolitisk hjernevask.

I total modsætning hertil erklærede talsmænd for regeringerne i Japan, Ukraine, Frankrig, Holland, Finland, Rusland, Kina, Indien, Sydkorea – for blot at nævne nogle – med forskellige formuleringer, at den lære, der måtte drages af katastrofen i Fukushima, kun kunne være, at man så hurtigt som muligt måtte bygge den næste generation af atomreaktorer, der ifølge deres natur er sikrere, som f. eks. højtemperaturreaktorer, samt udvikle kernefusion, men at anvendelsen af atomkraft i fremtiden vil være uundværlig for menneskehedens energiforsyning.

Hvad var der sket i Tyskland? Hvad var årsagen til, at repræsentanter for koalitionspartierne, der indtil da gjaldt for at være faste støtter af atomkraft som absolut nødvendig for Forbundsrepublikken Tysklands energisikkerhed, således pludselig kun søgte at overgå til forslag, der ville fremskynde en nedlæggelse af atomkraft? Skyldtes det, at, som Helmut Schmidt konstaterede, tyskernes »grundlæggende tilbøjelighed til usikkerhed« som et resultat af to tabte verdenskrige, altså den i hele verden, med det tyske ord »Angst« [frygt], velkendte grundlæggende disposition hos den tyske befolkning, her havde en effekt?

Eller var det den snæversynede bevarelse af magten for enhver pris, der drev Merkel, Mappus, Lindner og co. til, forud for landdagsvalget i Baden-Württemberg og Rheinland-Pfalz, i en selvopfyldende profeti, der ilede foran dem, ville syne grønnere end de grønneste Grønne – for således netop igennem denne vendekåbepolitik at signalere, at den politik, de hidtidig havde haft, øjensynlig havde været forkert og De Grønnes rigtig? Og netop dette signal blev dernæst honoreret af vælgerne, idet mange flere af dem valgte De Grønne.

Ved siden af disse tertiære faktorer er der imidlertid endnu nogle skandaløse fakta, som – i vid udstrækning endnu ubemærket af offentligheden – står bag forbundsregeringens

energipolitiske vending, hvilket i det følgende vil blive bevist: intet mindre end et angreb fra Det britiske Imperium på Tyskland som industrination.

En grøn Leviathan?

Beviset består i et oprørende dokument, som forbundsregeringens Videnskabssagkyndige Råd for Miljøforandringer (WBGU) offentliggjorde den 7. april under titlen »Verden under forandring – samfundskontrakt for en stor transformation«. Et »Resumé for beslutningstagere« af en hovederklæring fra WBGU er et uforblømt forslag til en global økofascisme, et grønt verdensdiktatur i traditionen efter Thomas Hobbes, H. G. Wells og Carl Schmitt, der sigter mod den totale »de-karbonisering« af verdens energiøkonomi. Med dette menes den endegyldige eliminering af atomkernespløtning, som frarådes, kernefusion, der ganske vist muligvis kan opnås, men skulle være for kompliceret, såvel som den totale afståelse fra fossile energikilder som kul, olie og gas i året 2050.

Undersøgelsen har været under forberedelse i nogle år og betegnes interessant nok af formanden for WBGU, professor dr. Hans Joachim Schellnhuber, som »Masterplan for en samfundsmæssig transformation«, og som egentlig burde kaldes »Masterplan for en imperialistisk ensretning« eller »Masterplan for den menneskelige arts kollektive selvmord«.

At denne ensretning i hvert fald i Tyskland allerede i vid udstrækning har fundet sted, kunne man ikke mindst se på den fuldstændig ensrettede medierapportering og politikernes enstemmige kor efter den 11. marts. Schellnhuber vejrede helt tydeligt morgenluft og forelagde regeringen sin Masterplan, som de ansvarlige ministre Röttgen og Schavan dernæst i denne situation fandt »meget nyttig«.

Hvis undersøgelsens primitive forestillinger, der tydeligvis repræsenterer grundlaget for Merkel-regeringens beslutning om hurtigst muligt at nedlægge atomkraft, bliver til virkelighed, ville det ikke blot betyde Tysklands tilintetgørelse som industrination med et ituslået, men dog endnu stadig væk relativt fungerende socialsystem. Tyskland ville også springe ud af verdenssamfundet som et land, der m. h. t. videnskab ville kunne bidrage med noget betydningsfuldt for menneskehedens virkelig eksistentielle problemer. Det ville frivilligt eliminere potentialet for den videnskabelige opdagelse af nødvendige erkendelser, fordi det ville lænke menneskelige og industrielle ressourcer, såvel som finansielle midler, i fuldstændig vildledende områder med teknologier med ringe energigennemstrømningstæthed. Frem for alt ville studenters og forskeres intellektuelle potentiale blive tilintetgjort gennem en fuldstændig unaturlig konstruktion, og dermed ville chancen for at komme sig fra denne vildfarelse blive tilintetgjort.

Undersøgelsens metodologiske opstilling reflekterer fuldstændig den statistiske, lineære tænkning i komplekse computermodeller, sådan som de i øvrigt anvendes af systemanalytikere, og sådan som vi f. eks. allerede kender det fra Romklubben: computeren bliver programmeret således, at det tilsigtede resultat derved fremkommer. At denne »Masterplan« netop kommer til verden på et tidspunkt, hvor USA står foran statsbankerot, euroen står foran sammenbrud og det internationale finanssystem står foran en eksplosiv hyperinflation som i Tyskland i 1923, at altså denne undersøgelses vedvarende overlevelseschancer er lige så gode, som en snebolds i helvede, siger alt om dette råds forhold til virkeligheden og dets videnskabelige kompetence.

Man kan kun anbefale alle borgere, at de frem for alt så hurtigt som muligt selv læser det allerede tilgængelige »Resumé for beslutningstagere« (findes på WBGU's internetside, www.wbgu.de), og at de ikke begår den samme fejl,

som man gjorde i Tyskland med en vis anden persons offentliggjorte værk i 1925 – nemlig, at det ikke blev grundigt læst eller taget alvorligt.

Det, der her expressis verbis bliver foreslået, er en »transformation«, i hvilken produktion, forbrugsmønster og livsstil vil blive lige så grundlæggende forandret, som det skete i de to tidligere fundamentale transformationer i verdenshistorien. Med disse to transformationer menes overgangen fra jæger/samler-samfundet til opfindelsen og udbredelsen af agerbrug og kvæghold, altså den såkaldte »neolitiske revolution«, såvel som den »industrielle revolution«, der udgør overgangen fra agrarsamfundet til industrisamfundet – blot således, at denne transformation denne gang er bagudrettet, mod en »klimabæredygtig og vedvarende økonomisk verdensorden«. Og dette betyder energigennemstrømningstætheder, der, selv om forfatterne naturligvis ikke siger det sådan, i realiteten modsvarer det førindustrielle samfunds befolkningspotentiale, altså rundt regnet omtrent to milliarder mennesker. For når udviklingslandene og de såkaldte overflodslande bliver underkastet dette økodiktat, vil dødsraten stige hæmningsløst.

For at kunne skabe »samfundsgrundlaget« for denne nye, varige, økonomiske verdensorden, forlanger ophavsmændene på bombastisk vis en ny »overenskomst i verdenssamfundet«, hvis idé udtrykkeligt er knyttet til »den tidlige modernismes naturret som forlæg«. Om man med dette mener en overenskomst med samfundet i Rousseaus ånd, hvor det kræves, at »ethvert samfundsmedlems alle rettigheder går op i helheden«, eller »Den store Leviathan« af Thomas Hobbes, hvor menneskene overdrager deres magt og styrke til overherrerne i staten, som repræsenterer den udøvende, lovgivende og dømmende magt i en person, besidder et magtmonopol, og hvis myndighed aldrig mere kan ophæves, nævnes ikke klart.

I hvert fald skal den nye Leviathan, der her har den moderne betegnelse »global styrelsesarkitektur«, og hvis øverste

instans skal være et »FN-råd for varig udvikling, der er jævnbyrdigt med sikkerhedsrådet, og som reflekterer det 21. århundrede«, være en verdensregering, der repræsenterer den absolutte myndighed.

I baggrunden: Det britiske Imperium!

De altid eksisterende forestillinger om verdensdiktatur i form af imperier peger også i hr. Schellnhubers undersøgelses form på denne tænknings rødder – og frem for alt på disse planers cui bono. I hvis interesse er et grønt verdensdiktatur i dag, i hvilket befolkningspotentiallet, på trods af alle undersøgelsens salvelsesfulde ord, ville blive reduceret til ikke mere end to milliarder mennesker? Der findes kun en eneste dannelse i verden, som dette passer på: Det britiske Imperium.

Med Det britiske Imperium skal ikke forstås De britiske Øer, men derimod globaliseringssystemet, med sin sammenfletning af centralbanker, hedgefonde, anpartsselskaber, skyggebanker, forsikrings- og genforsikringsselskaber, der i de seneste 20 år har gennemført en total afregulering af finanssystemet, og hvis hovedkvarter, unægtelig ikke tilfældigt, er i City of London.

Dette globaliseringssystem behøver, efter at diverse bobler er bristet, som f. eks. IT-sektorens nye marked og det amerikanske ejendomsmarked, en ny boble, og hvad kunne vel være mere lukrativt end gigantiske investeringer i de såkaldte »bæredygtige energier« og den nye afladshandel, læs: handel med CO₂-udledningsrettigheder – frem for alt, når man først en gang har sat konkurrenterne: atom- og kulkraftværker, olie og gas, ud af spillet. Denne kasinoøkonomi, der er håbløst bankerot, behøver høje profitrater – hr. Ackermans berømte 25 % – for at holde boblen i live, og hvad kunne vel være bedre egnet end en »stor transformation«, hvor de, der arbejder med

de bæredygtige energiformer, stryger den store gevinst?

At den ekstremt lave energigennemstrømningstæthed i disse »bæredygtige« energier også kun tillader et massivt reduceret befolkningspotential, burde til gengæld passe en Prins Philip særdeles godt, en Prins Philip, som gentagne gange har erklæret offentligt, at han ville genfødes som en virus for så meget desto bedre at kunne bidrage til befolkningsreduktionen, og hvis World Wildlife Fund (WWF) har opnået den tvivlsomme ære at være den organisation, der i de forgangne fire årtier har saboteret flest udviklings- og infrastrukturprojekter over hele verden, med de velkendte, katastrofale konsekvenser for de berørte befolkninger. Allerede før stiftelsen af WWF og International Union for Preservation of Nature og deres forskellige forløberorganisationer så det britiske monarki den store fordel i at skabe naturparker og reservater for, under påskud af naturbeskyttelse, i virkeligheden at bevare kontrollen over råstoffer og således forhindre en udvikling af den respektive befolkning.

Ingen har bedre beskrevet imperiers måde at fungere på end den reaktionære statsteoretiker, Joseph de Maistre, i sit værk Breve til en russisk adelsmand fra 1815, i hvilket han beskriver den fra fødslen overlegne monarks angivelige ret til, gennem frygt og terror, at holde det mindreværdige folk i skak. I den sammenhæng bliver de sande hensigter altid skjult under et ideologisk dække, alt går ud på, at den respektive, berørte befolkning inderliggør ideologien og anser den for at være sin egen, personlige anskuelse.

Et typisk eksempel på at skabe en sådan frygt var Romklubbens store løgn om de angivelige grænser for vækst, et fuldstændig fingeret scenario, som helt bevidst udelod det videnskabelige og teknologiske fremskridts rolle i definitionen af råstoffer, og som på en fuldstændig absurd måde fremstillede universet som et slags lukket system. Dette makværk, der i 1970'erne med stort propagandaopbud blev kastet ud markedet på flere sprog samtidigt, har måske spillet den vigtigste rolle i skabelsen

af den økologiske bevægelse.

En anden sådan stor løgn er tesen om den angiveligt menneskeskabte klimaforandring, som, i betragtning af galaktiske cyklusser adskillige gange så mægtige indvirkninger på processer i vort solsystem, ganske enkelt bare er latterlig. Siden begyndelsen af 1970'erne, samtidig med Romklubbens teser, opstod der på East Anglia University en klimaforskningsenhed, der senere pga. datamanipulationsskandalen omkring prof. Phil Jones skulle blive berygtet. Schellnhuber, der i 1991 var en af de stiftende direktører af Potsdamer Institutet for Klimaforskning, og som i 2001 deltog i en stor konference om klimaforandringer, arrangeret af British Royal Society, spillede en nøglerolle i skabelsen af Tyndall Centre på East Anglia University, som han ledede fra 2001 til 2005, og hvis hovedopgave bestod i at finde »løsninger« på klimaforandringerne, dvs. scenarier for reduktion af CO₂.

I sin funktion som forskningsdirektør ved Tyndall Centre blev Schellnhuber i begyndelsen af 2004, sammen med Tony Blairs videnskabelige toprådgiver, Sir David King, bogstavelig talt på opdrag af Hendes Majestæt Dronning Elisabeth II udsendt til USA på en yderst delikat, strategisk mission: Den eensindige George W. Bush skulle udsættes for pres for at acceptere tesen om den menneskeskabte klimaforandring. Britiske Observer fra den 31. oktober 2004 beretter om en påstået sådan »sjælden intervention i verdenspolitikken« fra Dronningen, med hvilken hun har pålagt Tony Blair den opgave at udføre lobbyarbejde over for Bush vedr. klimaforandring, efter at hun har bemærket de alarmerende effekter af klimaforandringen – how shocking – over sine slotte, Balmoral i Skotland og Sandringham i Norfolk. Dronningen skulle, i tillæg til sine iagttagelser af dette fænomen, være blevet imponeret af Sir David Kings bevismateriale, der beskriver klimaforandringer som en større trussel end terrorisme.

Observer citerer en officiel, amerikansk kilde for at sige, at

Det hvide Hus, efter Sir David Kings og Schellnhubers besøg, endda sendte en skriftlig klage til Blair over deres aggressive opførsel. Øjensynligt følte Hendes Majestæts udsendinge, at de havde den indre autoritet til at forklare juniorpartneren i den særlige, angloamerikanske relation, at hans holdning i klimaspørgsmål var uacceptabel.

I begyndelsen af november 2004 fandt der en lige så usædvanlig begivenhed sted i den engelske ambassade i Berlin, nemlig en britisk-tysk klimakonference, der blev åbnet af Queen Elisabeth II personligt, og i løbet af hvilken hun udnævnte professor Schellhuber til »Honorary Commander of the Most Excellent Order of the British Empire« (CBE). Og når the Queen betænker en undersåt med en fortjenstorden, må han fremover stolt kalde sig 'Officer' eller rent ud 'Commander of the Order of the British Empire', skrev Spiegel-Online den 27. april i en artikel om Prins Williams og Kate Middletons kommende bryllup. Medbragte Schellhuber, med sin modtagelse af ordenen, indrømmelser til gengæld for sin status i Imperiet? Det var præcis, hvad han gjorde.

På denne konference, hvor Klaus Töpfer, i sin egenskab af direktør for United Nations Environmental Program (UNEP), havde formandsskabet, og hvor miljøministrene fra Storbritannien, Margaret Beckett, og Tyskland, Jürgen Trittin, deltog, blev det besluttet, at Storbritannien og Tyskland fremover ville påtage sig et nyt partnerskab og lederskabet i klimaspørgsmålet.

Konferencens deltagere forsøgte da heller ikke at lægge skjul på, at finanscentrene London og Frankfurt skulle spille en nøglerolle i at få de europæiske og globale pensionsfonde, forsikringsfagfolk og forsikringselskaber til at engagere sig klimavirksomheden. Tony Blair erklærede over for konferencen pr. videobudskab, at denne nye, anglo-tyske alliance skulle overbevise de øvrige nationer om de menneskeskabte klimaforandringer. I forbindelse med denne klimakonference fandt der dernæst en fælles pressekonference mellem den

britiske ambassade, det tyske miljøministerium og UNEP sted, hvor man orienterede om programmet.

Begivenhedens genealogi fortæller i adskillige bind, at i denne konferences kombination af indhold og persongalleri findes de åndelige rødder til WBGU's »store transformation«. Idéen om den såkaldte dekarbonisering af den tyske økonomi, der i løbet af ganske kort tid ville fordrive alle energiintensive industrier fra Tyskland, og dermed ville knække rygraden på den tyske økonomi, kommer beviseligt direkte fra Queen Elisabeth II og hendes befolkningsreduktionselskende ægtemand, Prins Philip. Og chefrådgiver i klimaspørgsmål til forbundskansler Merkel siden hendes tid som miljøminister bærer, siden 2004, Det britiske Imperiums højeste orden. Det drejer sig altså om et geostrategisk angreb på Tyskland som industrination fra Det britiske Imperium. Det er ikke en konspirationsteori, men det er tværtimod Kejserens Nye Klæder, vi her ser. Åh, pardon, Dronningens Nye Klæder, selvfølgelig!

Deres søn, Prins Charles, hvis bagværk Renate Kunast beundrer så meget, var, ligesom Schellnhuber, ekstremt aktiv i forberedelserne til klimatopmødet i København, og i dette øjemed besøgte de hinanden i Potsdam og i St. James Palace.

Heldigvis, lige i rette tid før topmødet i København, brød E-mail-skandalen i East Anglia University ud, i hvilken det uden skygge af tvivl blev afsløret, hvordan så godt som hele IPCC-netværket af såkaldte klimaforskere havde forfalsket data om de angiveligt menneskeskabte klimaforandringer. Denne afsløring af historiens største videnskabs-skandale og den kendsgerning, at repræsentanterne for G77-gruppen i København ikke havde lyst til at underskrive en »selvmordspagt«, som deres talsmand, Lumumba Di-Aping, kaldte det, førte som bekendt til, at topmødet blev en total fiasko. I denne forbindelse erklærede Lord Monckton:

»Københavneraftalen siger, at den vil oprette en

verdensregering. Det har i flere århundreder været ambitionen hos bestemte bureaukrater, bestemte politiske grupper, fascister, frimurere, marxister. Alle disse forskellige grupper ville – samtidig eller på hinanden følgende – tilkæmpe sig verdensherredømmet. Nu har de fundet en måde at opnå dette på gennem det, man, under navnet Red Planeten – der slet ikke behøver nogen redning – kunne kalde en bureaukratisk statsstreg. Der er ikke nogen klimatrussel. De er kommet til den slutning, at de kan overtale selv Vestens frie nationer til at opgive deres frihed og sluttelig afgive al økonomisk og økologisk magt til en ikke-valgt verdensregering.«

Efter topmødet i København var ikke blot IPCC fuldstændig miskrediteret, men frem for alt gjorde Kina og Indien det klart, at de ikke ville underkaste sig et diktat fra denne verdensregering. Egentlig burde denne sag, efter denne blamage for løgnerne, være færdig. Men, idet de satsede på befolkningens korte hukommelse og det rådende mediediktatur, fortsatte European Climate Foundation (ECF), hvis rådsformand naturligvis er vor bærer af den britiske orden, professor CBE Schellnhuber, med at finansiere aktiviteterne i den såkaldte Klimalliance, i hvilken man f. eks. finder sådanne organisationer som Campact.de, Attac, BUND og den tyske aflægger af Prins Philips WWF. Ganske uanset, om det drejede sig om nedlukning eller stop for nybyggeri af kulkraftværker, Stuttgart 21 eller Castortransporterens »skrotning«, så flød pengene i rigelige mængder til aktivisterne og deres udstyr. Og hvordan bliver ECF finansieret?

European Climate Foundations »finanspartner«

Med til at grundlægge European Climate Foundation (ECF) var blandt andre særligt Jamie Cooper Hohn, hvis ægte mand, Chris Hohn, er leder af hedgefonden The Children's Investment Fund

(TCI). En anden vigtig rolle indtages af George Polk, som dernæst blev direktionschef i ECF. Ved grundlæggelsen fik Polk hjælp fra EcoFin Ltd. i London, en verdensomspændende finansrådgivningsinvestor for »bæredygtige investeringer«. EcoFins stiftelse stak til en begyndelse en million pund ind i ECF. Polk er desuden leder af et initiativ »for teknologier og forretningsmodeller for klimaforandringer«, til hvilke George Soros har givet tilsagn om 1 mia. dollars.

The Children's Investment Fund Foundation (CIFF) i London beror på de penge, som den berygtede hedgefond TCI har skovlet ind. I 2008 bekendtgjorde Hohns CIFF – ledsaget af Hohns enkefrue Jamie – en donation på 2,5 mio. pund til ECF. Grundlæggeren af TCI, Chris Hohn, sad tidligere i direktionen for Lord Jacob Rothschilds investeringsfond, RIT. I 2005 kom Hohn og TCI i skudlinjen, fordi de forhindrede overtagelsen af Londons Børs gennem Den tyske Børs. Advokat for TCI var dengang Friedrich Merz, der også repræsenterede den med George Soros forbundne ejendomsfond i Berlin, Apellas, og andre hedgefonde, som i 2004-05 kom til Tyskland for her at skabe en lignende spekulationsboble som den, der i mellemtiden er bristet i Spanien og Irland.

I 2008 gav Arcadia Fund, ifølge oplysninger på sin internetside, 5 mio. dollar til ECF til finansiering af kampagner imod kulraftværker i Tyskland og Storbritannien: »Vores donation til European Climate Foundation vil være med til at styrke den nystiftede organisation og øve positiv indflydelse på de miljøbeskyttelsespolitiske beslutninger i EU. Arcadias donation vil desuden bakke op om organisationens kampagne imod kul som energikilde i Storbritannien og Tyskland.« Stiftelsen er økonomisk afhængig af den svenske Tetra-Pak-arving Lisbet Rauslings formue; hun overførte sine penge til London for at spare skat efter salget af familiens andel i Tetra Pak. I Arcadia Funds sagkyndige råd sidder Lord Jacob Rothschild, som bærer »Knight Grand Cross of the Order of the British Empire« (GBE) personligt.

William og Flora Hewlett Foundation er ikke blot »funding partner« til ECF, den deltog også i grundlæggelsen af organisationen Climate Works, der ligeledes fungerer som finansieringsredskab for klimaaktiviteter og er endnu en »funding partner« for ECF. Hewlett Foundation har forpligtet sig til at støtte Climate Works med 100 mio. dollars årligt i fem år. George Polk fungerer som seniorrådgiver i Climate Works.

Yderligere »funding partner« for ECF er den i Geneve bosatte Alan M. Parkers Oak Foundation, der har skabt sin milliardformue ved Duty-Free-Shops og hørte til George Soros' caribiske hedgefondes tidligere investeringspartnere, og, ligeledes med Geneve som fast bosted, den canadiske milliardær John McCall MacBains, McCall MacBain Foundation.

Og nu kommer vi frem til forberedelsen af det, som vi allerede en gang har omtalt som Det britiske Imperiums angreb på Tyskland som industrination. Der tilkom, og tilkommer, European Climate Foundation en afgørende rolle i dette angreb. ECF blev grundlagt som et trin i forberedelsen til klimatopmødet i København for at indsamle og bundte penge fra kredsen af superrige og kanalisere dem videre til udvalgte klimapropagandagrupper.

Kort efter grundlæggelsen af ECF modtog den i 2007 stiftede Klimaalliance – til hvilken, som tidligere fortalt, hører WWF-Tyskland, BUND og campact.de – 500.000 euro. Med denne startkapital blev denne gruppes aktivister udstyret logistisk og støttet i opbygningen af en organisatorisk infrastruktur. I 2008 og 2009 gav ECF penge i ukendte mængder til campac.de, BUND og WWF-Tyskland for at finansiere demonstrationer og anlægge klagemål ved domstolene imod opførelsen af kulkraftværker.

Resultatet er således et ganske forbløffende billede:

Allerede i 2004 blev professor Schellnhuber, i en strategisk

ekstremt følsom operation, af Dronning Elisabeth II anset for at være egnet til at lægge pres på præsident George W. Bush for at give sit samtykke til svindelen med de menneskeskabte klimaforandringer.

Ligeledes i 2004 ulejliges Dronningen sig personligt til Berlin for at åbne den tysk-britiske klimakonference og tildeler professor Schellnhuber Det britiske Imperiums CBE-orden.

Med professor Schellnhuber som formand for ECF's sagkyndige råd flyder der fra 2007 rigelig med penge fra de ovenfor beskrevne kilder, mens han samtidig arbejder på at fastlægge retningslinjer for reduktionen af CO2-udslip sammen med EU-kommissionen.

Som energirådgiver til Angela Merkel er han dernæst afgørende ansvarlig for, at Angela Merkel, under Tysklands EU-formandskab i 2007, gør klimaspørgsmålet til hovedemnet, hvilket både kompromitterer hende som naturvidenskabskvinde, såvel som skader Tyskland som industrination.

I 2009 koordinerer Schellnhuber, i nært samarbejde med Prins Charles, forberedelserne til klimatopmødet i København, som mislykkes, fordi repræsentanterne for udviklingslandene og landene under vækst indser, at hensigten bag klimaspørgsmålet er at gennemføre en massiv befolkningsreduktion.

Og i 2011 præsenterer han, som formand for WBGU, Masterplanen for en »samfundsoverenskomst for en stor transformation«, et udkast til en global økofascisme!

Nu kunne man stille det berettigede spørgsmål: Kunne det være muligt, at prof. Schellnhuber er en britisk agent, der skal øve indflydelse? Man kunne jo også komme til den anskuelse, at hvis noget graver som en muldvarp, lugter som en muldvarp, laver lyde som en muldvarp og ser ud som en muldvarp – så er det måske en muldvarp?

En rationel debat i stedet for mediehysteri!

I det hysteri, der kun i Tyskland på denne måde er skabt af de ensrettede medier, har befolkningen virkelig ikke haft let ved at nå frem til en rationel vurdering af situationen. I fjernsynet kom næsten kun »eksperter« fra Greenpeace eller aldrende 68'ere fra diverse økoorganisationer til orde, og hvis man skulle tro de skingre og af naturvidenskabelig viden ikke særlig belastede studieværtinder, så har der allerede været et par dusin superatomkatastrofer i Japan.

Det, vi behøver i stedet for dette, er en rationel diskussion om den virkelige situation, som Tyskland og vor planet befinder sig i. Den tidligere franske videnskabsminister og geofysiker, Claude Allegre, fastslog for nylig, at der i Franskrig skulle opstilles 30 mio. vindmøller for at erstatte atomkraften. Den planlagte »dekarbonisering« i Tyskland når op på lignende dimensioner, når man ville trække nye, hæslige elektriske ledninger i luften over hele landet og få hidtil forskånede landskaber til at ligne en »aspargesmark«. For økonomiens energiintensive sektorer kunne en nedlæggelse af atomkraft drive energipriserne i vejret med 222 % og dermed sætte branchens eksistens på spil, advarede BDI-præsident Hans-Peter Keitel netop om i Handelsblatt.

Hvor totalt kortsigtet og destruktivt, den nuværende energidebat bliver ført, blev endnu en gang tydelig igennem Forbundsrådets beslutning, hvor de forlangte, at støtten til fusionsenergiforskningen i Griefswald blev indstillet under påskuddet »ingen fortsættelse af forskning i nye reaktortyper«. Ligeså forrykt er kampagnen for at sabotere finansieringen af det Internationale Kernefusionsforskningsprogram ITER, fordi disse penge ville komme til at mangle i udforskningen af bæredygtig energi.

Thomas Klinger, chef for Stellaratorprojektet i Griefswald, advarede om, at undladelser i forskningen i dag meget snart ville true med at gøre det umuligt at bygge bro over kløften mellem levestandard, energibehov og fossile brændstoffer, der er ved at udtømmes.

Den virkelige trussel

Den »store transformation« hen imod dekarbonisering af den globale energisektor, såvel som nedlæggelsen af kernespaltning og kernefusion, ville imidlertid, i en endnu mere grundlæggende betydning, være det samme som den menneskelige arts selvopgivelse. Årsagen til, at Japan blev hjemsøgt af et jordskælv, der blev målt til 9,0 på Richterskalaen, og en række andre store jordskælv, såvel som, at hele det område, der kaldes Stillehavets Ildring, også i fremtiden vil blive hjemsøgt, hænger sammen med cykliske processer i vort solsystem og vor galakse og disses indvirkning på det elektromagnetiske felt og komplekse fysisk-kemiske processer på Jorden.

Fossile spor giver os oplysninger om sammenhængen mellem galaktiske cyklusser på omtrent 62 millioner år, under hvis faseskift det kom til en forøget forekomst af vulkanudbrud og seismisk aktivitet på Jorden, og i hvis kølvand det kom til forhøjet af- og tiltagen af biodiversitet; ved den seneste af disse faseskift fra kridttiden til tertiær for ca. 65 mio. år siden døde dinosaurerne, og med dem størstedelen af alle andre slægter og arter. Hvis mennesket i fremtiden vil undgå en lignende skæbne, må vi styrke den kvalitet, der adskiller os fra alle andre arter: vor kreative fornuft, og dermed evnen til at lære at forstå og beherske universets love stadig bedre.

I anledning af halvtresårsjubilæet for Gagarins legendariske første flyvning i rummet for 50 år siden, som åbnede et nyt

kapitel i menneskehedens historie, talte den russiske ministerpræsident Vladimir Putin også om rumfartens betydning for muligheden for at forudsige jordskælv. »Vore kolleger har netop sagt, at vi havde visse tegn på det jordskælv, der rystede Japan. Vi kender de tragiske følger af denne katastrofe. Naturligvis har vi i denne sammenhæng behov for meget seriøse programmer for at gøre verdensrummet tilgængeligt. Vi har stadig meget at lære om arten af og måden hvorpå naturen fungerer. Og det vil ikke være muligt uden rumforskningsprogrammerne og rumfartsindustrien.« Putin omtalte også det igangværende program for fornyet forskning i atomdrevne systemer, på hvilket »meget lovende projekter er baseret.« Dette program vil eksempelvis muliggøre »interplanetare flyvninger såvel som videregående måneforskning, samt fremme udforskningen af planeterne«, erklærede han.

»Masterplanen« taler gentagne gange om den »endelige planet«, om »verdnessamfundets komplekse, gensidige afhængighed inden for rammerne af de planetariske grænser« eller om »det naturlige verdensrums grænser«. Forestillingen om en endelig planet svarer til en oligarkisk magtelites ønskedrøm, hvis gennemskuelige mål det er at opretholde deres perverse luksusprivilegier over for tilbagestående undersåtter, hvis antal holdes begrænset. Det burde således ikke undre nogen, at De Grønne i mellemtiden har overhalet FDP som de bedrestillede parti.

Vor planet er en integreret del af en verden, i hvilken menneskets kreative fornuft, hvis potentielle fuldkommengørelse er uendelig, modsvarer et univers, hvis anti-entropiske udvikling er ubegrænset. Årsagen til, at en immateriel idé kan bevirke en forandring i det fysiske univers, hænger netop sammen med, at den af Nicolaus Cusanus allerede konstaterede sammenhæng mellem mikrokosmos og makrokosmos, monadebegrebet hos Leibniz eller betydningen af Vernadskijs noosfære, modsvarer virkeligheden. På den anden side er historien fuld af små hofskriverkarle og sangere, der

har sunget deres herrers sange for deres aftensmad.

Den storartede tyske videnskabsmand Krafft Ehrlicke havde ret, da han betegnede bemandet rumfart som det næste, naturlige trin i udviklingen. På samme måde, som livet videreudviklede sig fra havene op på kontinenterne, således er udforskningen og senere koloniseringen af verdensrummet i vor nærhed, som månen, Mars og asteroider, et nødvendigt næste trin. Alle astronauter og kosmonauter, der allerede har været i verdensaltet, er enige med andre, storartede videnskabsfolk på Jorden i, at vi kun på denne måde kan virkeliggøre menneskehedens fælles mål.

Kina, der ligesom Rusland og Indien har et ambitiøst rumfartsprogram, reagerede på begivenheden i Japan på den måde, at de forstærkede forskningen i tidlige varslingsystemer for jordskælv, forcerede forskningen i reaktortyper af fjerde generation med en iboende større sikkerhed, som højtemperaturreaktorer, samt erklærede programmet for realisering af kernefusion for højeste prioritet. Kina har ligeledes gjort det meget klart, at de frem til år 2050 vil være en af de førende, hvis ikke den førende, magter i verden på det videnskabelige område. Senest siden klimakonferencen i København burde det egentlig være blevet klart for selv de største ignoranter, at Kina vil gøre alt andet end underkaste sig et Britisk Imperiums nye Leviathan.

I betragtning af de her skitserede sammenhænge kan der ikke være nogen tvivl om, at mægtige interesser med alle midler forsøger at afbryde ikke blot atomkraft, men enhver forskning, der peger mod fremtiden – og at patriotiske og videnskabsorienterede mennesker må forsøge at redde begge dele. Dette betyder også, at hvis Tyskland skal bevares som industrination og gennem grundforskning fortsat vil tilhøre menneskehedens avantgarde, kan vi ikke forlade os på de allerede overskuelige resultater af et såkaldt etisk råd, i hvilket, muligvis med ganske få undtagelser, kun grønne eller

videnskabsmæssigt utilstrækkeligt kvalificerede personer er repræsenteret.

Forbundskansler Merkel har erklæret den 17. juni til at være den dag, hvor atommoratoriet vil udløbe. Denne dag må blive en modstandsdag for alle mennesker, der vil forsvare det Tyskland, som Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler, Gottfried Leibniz, Carl Friedrich Gauss, Bernhard Riemann, Albert Einstein, Max Planck, Lise Meitner, Otto Hahn og Krafft Ehrlicke repræsenterer.

Billede: Originalstik fra Thomas Hobbes' bog 'Leviathan', 1651

Det anglo-hollandske Imperium er en ondskabens struktur, og menneskehedens eneste, virkelige fjende

30. maj, 2013

Hvis det amerikanske folk forstår den virkelige hensigt med Dodd/Frank-loven, så har det halvvejs forstået, at menneskehedens sande fjende er Det britiske Imperium med sin politik for overlagt folkemord. Enhver, der tænker over absurditeten i den bail-out- og bail-in-politik, der er indlagt i Dodd/Frank-loven og Federal Reserves kvantitative lempelse, kan med lethed se, at alle de penge, der er målet for dette plyndringstogt, ikke engang tilnærmelsesvis kan

dække den rene spillegæld på mere end tusind billioner dollar, der er akkumuleret siden 2001.

Den virkelige hensigt med disse falske forholdsregler er massefolkemord. Man skal ikke undervurdere Dronningen. Den britiske Kronens politik er at udslette mere end 80 % af den menneskelige race på den hurtigst mulige og mest effektive måde. Det er et spørgsmål om liv eller død, at alle amerikanere forstår det inderste væsen af dette oligarkiske udyr, som kendes som 'the Brutish Empire', Det dyriske Imperium. For at fremme [forståelsen af] denne vitale fremstilling, vil LPAC producere en serie grafiske afsløringer af Det britiske Imperiums sande væsen, lige fra den onde Tæve til de ydmyge redskaber, som Barack Obama, Tony Blair, Al Gore osv., der rangerer allerlavest i Helvede.

Imperiets struktur begynder i toppen med kongedømmet. Dronningen udøver faktisk magt over et udstrakt, globalt imperium. Under Det britiske Statssamfund (Commonwealth) er over 50 nationer, der optager 1/3 af planetens landskab, 1/3 af verdens befolkning, og en endnu større andel af de strategisk vigtige mineral- og energiresourcer, i en eller anden grad underlagt Kronens kontrol. I 16 lande er Dronningen den øverste regent.

Denne Imperiets formelle struktur er blot en af den globale magts fangarme. City of London er hovedkvarter for et globalt finanssystem, der strækker sig over alle kontinenterne, med udenlandske tilflugtssteder. Det er selve systemet for de private, oligarkiske finanser, som er det system, der regerer planeten. Siden afviklingen af FDR's Bretton Woods-system og Glass/Steagall-loven er alle de største finansinstitutioner, fra Den internationale Valutafond og Verdensbanken til Federal Reserve, Den europæiske Centralbank, ECB, og alle TBTF (too-big-to-fail; for store til at gå ned)-bankerne en del af et og samme udplyndringssystem, der har opbygget en derivatpyramide på rundt regnet 1,4 tusind billioner dollar.

Siden Maastrichttraktaten og regeringerne Bush og Obama, har der ikke været en tøddel ægte, national suverænitet i det transatlantiske område. Men tab af national suverænitet er ikke, hvad det drejer sig om. Det drejer sig om folkemord.

Det britiske Imperium bringer en udstrakt struktur i stilling for at kunne udføre dette folkemord.

Der er den globale miljøbevægelse, som i perioden umiddelbart efter krigen [Anden Verdenskrig] åbenlyst blev beskrevet som en genoplivning af racehygiejne under et mere godartet navn. Den største kilde til folkemord i dag er den grønne politik, som f. eks. forvandler fødevarer til petroleum på et tidspunkt, hvor planeten står over for alvorlig fødevaremangel. Store dele af Afrika fremstår som vildtreservater, der styres af WWF, og som sætter scenen for fremprovokation af stammekrige og anden form for folkemord, mord på alle, selvstændigt tænkende, politiske ledere, og andre ulykker.

Det britiske Imperium står også bag ethvert element af global terrorisme. Dope, Inc. (narkotikaforbundet) er en gren af denne terrorisme, der bærer ved til narko-terrorisme på alle kontinenter samtidig med, at den også promoverer åndsdrab gennem afhængighed af narkotika. Narkopengene fodrer finanssystemet med de udenlandske tilflugtssteder og udgør nu en uundværlig del af imperiets finanssystem.

Igennem de sidste 400 år har Det britiske Imperium holdt Den arabiske Halvø i en skruestik, der går tilbage til Det østindiske Kompagnis velmagtsdage, hvor emiraterne var de vigtige anløbshavne en route til Indien. Siden Sykes-Picot har den britiske kontrol over Den persiske Golf-region, så vel som Israel, været en dominerende faktor. Nu udnytter briterne deres sammenslutning med de saudiske kongelige og Wahhabi-præsteskabet til at promovere en ny hundredårskrig, idet de sætter sunni- og shia-muslimer op imod hinanden over hele Eurasien og Afrika.

Under præsidentskaberne Bush og Obama har briterne accelereret den uforbeholdne ødelæggelse af den amerikanske økonomi. De to lovgivningsmæssige »præstationer« under Obama – Obamacare og Dodd-Frank – har ikke været andet en programmer for massedrab. Den magt, som Wall Streets penge og lobbyvirksomhed udøver over Kongressen, er nok et skammens element af City of Londons og dens Manhattan- og Boston-vedhængs rækkevidde.

Australien kan ikke »overleve« uden familielandbrug

Borgernes Vælgerråd (CEC, Citizens Electoral Council) i Australien udstedte den følgende rapport til medierne for at give en opsummering af omfanget af nationens landbrugskrise – en trussel mod den hjemlige og globale fødevarerforsyning. CEC mobiliserer i øjeblikket for, at der tages skridt til hasteindgreb. (www.cecaust.com.au).

10. maj, 2013 – Netop nu, som en konsekvens af politiske beslutninger, står mange tusinde familiefarmere over hele Australien over for en umiddelbart forestående ruin:

- 600-1200 familiefarmere i det vestlige Australiens (WA) østlige hvedebælte er under vedholdende angreb fra bankerne og både de statslige og føderale regeringer for at tvinge dem væk fra landbruget og/eller privatisere og sælge deres kooperativer til udenlandske kornkarteller.

- Mange hundrede oksekødsproducenter i det nordlige

Australien er blevet ramt på deres svage punkt gennem regeringens rent ud sabotage af deres eksportmarkeder, der har medført, at hjemmemarkedet er blevet oversvømmet af oksekød, hvilket har drevet prisen for kvæg fra A\$ 500-1000 pr. hoved ned til så lidt som A\$ 20 og efterladt hundreder af producenter bankerot og selvmordstruede.

· Hundreder af frugtavlere og mælkefarmere i det nordlige Victoria er ved at blive knust af regeringens frihandelspolitik, der i øjeblikket tvinger SPC-Ardmona-konserverfabrikken i Shepparton til en drastisk reduktion i produktionen og har tvunget prisen for mælk langt ned under fremstillingsprisen.

Imidlertid slår regeringen, der har forårsaget disse kriser, farmerne oven i hovedet med den besked, at de ikke er »levedygtige«.

CEC afslørede i sit juni/juli 2012-nummer af avisen New Citizen den kendsgerning, at antallet af ægte familiefarme i Australien i 2010 har nået det farligt lave tal 40.000, en skarp nedgang fra 120.000 for to årtier siden og fra 204.000 i 1953.

Hvis det australske folk fortsat tolererer, at deres regeringer, med begge de to største partier, fortsætter med aggressivt at drive familiefarmere væk fra landbruget – hvad enten årsagerne skal findes i frihandel, bankernes rationerede finansiering, eller grøn fascisme (inklusiv de vegetariske militante, der giver sig ud for at tale dyrenes sag) – så vil folket stå over for den meget realistiske udsigt til, at deres nation ikke kan overleve.

Den aktuelle krise er en dødbringende trussel mod Australiens fødevarer sikkerhed. Agro-virksomhedsselskaber vil ligge på lur for at overtage nogle af disse landbrug, men de garanterer ikke en nations fødevarer sikkerhed. Agro-virksomheder producerer kun, når det passer på bundlinjen, og ofte

producerer de efter kontrakt med globale forsyningskæder, uanset de hjemlige fødevarerbehov. Kun de stærke familiefarme, der har en pålidelig produktion, prioriterer hjemmemarkedet, eksporterer overskud og plejer jorden til overlevering til de næste generationer, kan garantere en nations fødevareresikkerhed.

Den aktuelle krise er også en trussel imod den globale fødevarerforsyning. Man anslår, at 1 milliard mennesker hver dag må gå sultne, alt imens de to sektorer, hvor australske familiefarmere er ved at blive knust, hvede og oksekød, udgør landets to største landbrugseksportsektorer.

Australien er verdens andenstørste hvedeeksportør efter USA, og WA's hvedeavlere producerer størstedelen af de australske afgrøder. Regeringen lader bankerne tilintetgøre WA's avlere på et tidspunkt, hvor tørke og frostgrader i USA forventes at reducere nationens 2013-vinteraafgrøder med 25 %, og tørketilstande reducerer hvedeproduktionen i Rusland, verdens tredjestørste eksportør af hvede.

Australiens eksport af levende kvæg til Indonesien har markant øget forbruget af protein hos millioner i denne nations lavindkomstgrupper. Australiens kødeksportmarkeder i Mellemøsten omfatter nogle af de nationer, hvor fødevarer mangel udløste de nationale regeringers fald i 2011. Australiens selvpåførte krise forværrer den globale mangel: den amerikanske produktion af oksekød, der repræsenterer en femtedel af den globale produktion, forventes at falde drastisk i år.

Der er ingen grund til, at nogen som helst hvedeavler, oksekødsproducent, frugtavlere eller mælkefarmer, der i øjeblikket kæmper for deres overlevelse, skal miste deres farme. Det ligger fuldstændigt inden for rammerne af regeringens magt med omgående virkning at:

- – erklære et moratorium for overtagelse af farme;

- – beordre bankerne til at genforhandle gælden i farmene til en lavere rente;
- – etablere en statslig organisation, hvor farmere kan låne til en lav rente til finansiering af deres afgrøder og kapitalopgradering;
- – pålægge told på import af frugtkonserves og vedtage bøder for Coles og Woolworths for yderligere at misbruge deres markedsdominans ved at anvende udenlandske ressourcer af frugt og grøntsager, der produceres hjemme;
- – etablere kontrakter direkte regeringerne imellem med nationer som Indonesien for at genoptage forsyningen af oksekød, med en regeringsgaranti både for forsyningen til Indonesien og for prisen til de australske producenter; sådanne kontrakter bør også tilstræbes med Mellemøsten og Afrika.

Den eneste løsning på længere sigt er imidlertid, at regeringen vedtager en Glass/Steagall-opdeling af essentielle bankaktiviteter og den spekulative investeringsbankaktivitet for på denne måde at beskytte og prioritere kredit til landbrugsproduktion. Dernæst må regeringen oprette en nationalbank, der ejes og drives af regeringen, der leder langfristet kredit over til en styrkelse og udvidelse af nationens fødevarerproduktion. Dette ville f. eks. omfatte investering i en øget kapacitet til forarbejdning af kød, som den aktuelle krise har vist, at Australien har en sørgelig mangel på.

Lederen af Borgernes Vælgerråd, Craig Isherwood, erklærede i dag: »Den beslutning, som regeringen skal tage, er ikke en forretningsbeslutning, men en beslutning i nationens interesse. Alle familiefarmere, der tvinges fra landbruget af denne krise, er de klare ofre for regeringens overlagte plan, som regeringen må drages til ansvar for.

Det er op til den australske befolkning. Hvis I forstår, hvor

stor betydning familiefarmene har for Australiens overlevelse som nation, og I er villige til at påtage jer ansvaret for at kæmpe for nationens fremtid, så gå med i CEC«, fortsatte han.

Kilde: EIR 17. maj 2013

Krisen i verdens fødevareforsyning forværres

12. maj, 2013 – Ugunstige vejrforhold forsinker såningen af majs i både USA og Kina, hvilket føjer usikkerhed til en i forvejen livsfarligt utilstrækkelig fødevareforsyning og landbrugskapacitet i verden. Usikkerheden omkring majs og andre afgrøder kommer på et tidspunkt, hvor de amerikanske lagre af majs og soja er drastisk lave, afgrøder, som i de senere år har været har været en afgørende eksportvare, men hvor der nu sker en stor omdirigering af majs til fremstilling af brændstof under Obamas/Londons politik for folkemord. Manglen på rigelige mængder af dyrefoder til en overkommelig pris er en hovedfaktor i den totale, globale nedgang i produktionen af animalsk protein.

FN's Fødevare- og landbrugsorganisation udgav i denne uge en rapport om det fortsatte fald i verdens lagre af kornsorter af alle slags (hvede, ris, majs og andre kornsorter). FAO anslår lagrene af kornsorter ved udgangen af 2013 til at udgøre 505 mio. metertons, hvilket er 3 % lavere end lagrene ved årets

begyndelse. Økonom ved staten Illinois landbrugsafdeling Todd Davis sagde midt i april: »Der er ikke en stor stødpude af majs til rådighed til at imødegå vejrproblemer eller andre produktionsrelaterede problemer for dette års afgrøder. Såning begynder i Midtvesten i løbet af de næste par uger, og hvis den seneste rapport bliver til virkelighed, så viser den, at lagrene ved årets udgang bliver de mindste siden 1995-96. (Kilde: American Farm Bureau Federation, den 10. april, 2013. »The Voice of Agriculture«, rapport online.)

Forholdet af rådighedslagre for majs er lavt, med 6,8 %, hvilket refererer til den mængde majs, der er tilgængelig, (oplagret på landbrug, i kartellernes kornsiloer o. s. v.), i relation til det forventede forbrug (alle formål) det år. Faktisk er det muligt, at der INGEN LAGRE vil være tilbage i august, før høsten i år begynder.

Forholdet af de amerikanske rådighedslagre af sojabønner er endnu lavere end for majs' vedkommende, med 4,1 %. Selv vurderingen fra USDA (april, 2013) er, at der kun vil være, hvad der svarer til 15 dages forsyning af sojabønner til rådighed den 1. september.

Vådt og koldt vejr i majsbæltet har forsinket såningen. Kun 12 % af majsmarkerne var tilsået ved begyndelsen af maj, hvilket er en fjerdedel af gennemsnittet over fem år. I Iowa, den største majsstat, er kun 8 % blevet tilsået, et fald på 62 % i forhold til sidste år (et favorabelt forår). Dette er den seneste start på såningen i Iowa siden 1995. Såningen af soja i USA er ligeledes forsinket. Kun 2 % af sojamarkeerne var tilsået pr. den 5. maj, sammenlignet med gennemsnittet over fem år på 12 %, og i kontrast til sidste års 22 %, et favorabelt forår. De amerikanske landmænd og deres udstyr kan måske klare udfordringen og få høsten i hus. Måske sker der et mirakel, og vejret bliver perfekt for afgrøderne i år. Eller også gør der ikke.

Hvad siger så Obama-regeringen? »Lad være med at bekymre jer.«

Landmænd vil, selv med forsinkelserne, tilså så enormt et areal som 97,3 mio. acres, at selv om udbyttet pr. acre er forringet p. g. a. sen såning, fugt og kulde, så vil den totale høst ikke desto mindre blive rekordstor, og beholderne fyldt op. USDA's prognose pr. den 10. maj for arealer, tilsået med majs, siger, at dette vil blive det største tilsåede areal i USA siden 1936.

Kilde: www.larouchepac.com

Det er på tide, Tyskland stopper sin maltusianske biobrændstofpolitik, så mennesker kan få mad

Af Georg Neudecker

Artiklens forfatter er aktivist i Schiller Instituttets landbrugskommission i Tyskland

EIR, den 12. april, 2013

To år efter, at Super E10 benzin (der indeholder 10 % etanol) blev introduceret i Tyskland, udgør det stadig kun ca. 18 % procent af brændstof til biler. Andelen stiger stadig, men er langt fra de 80 %, som den tyske regering forventede. Flertallet af bilejere undgår fortsat Bio Super (15 % etanol). Det ser ud til, at råolie- og biobrændstofindustrierne ikke

har været i stand til at levere tilstrækkeligt overbevisende dokumentation for, at biobrændstof er en fordel for miljøet, fordi dets oprindelse og forarbejdning ikke kan dokumenteres. Der hersker skepsis: nogle er bange for skader på deres biler, fordi det er usikkert, om denne biosuppe angriber brændstofsyste­met og ødelægger motoren; andre tager det etiske dilemma om »mad eller brændstof« op. Ingen normal person ønsker, at folk skal sulte et sted i verden, bare fordi man fylder tanken med biobrændstof. Stigende, globale fødevarepriser, såvel som en kolossal og stadig større nedgang i den totale mængde af producerede fødevarer, samt en faldende evne til at producere fødevarer, er alle årsag til, at der er hungersnød. Dette vil slutteligt berøre alle.

Fremstillingen af biobrændstof er ikke en ny opfindelse fra de seneste 30 år. Omkring år 1900, da automobilmotoren stadig befandt sig i sin barndom, fremstillede man allerede brændstof, der indeholdt alkohol, til motorkøretøjer. Infrastrukturen var dengang meget ringe, med oliefeller, der slet ikke var udnyttede i moderne forstand. De beskedne, raffinerede råolieprodukter, som fandtes, såsom petroleum, blev hovedsagelig brugt til lamper. Tænk blot på Bertha Benz, hustru til opfinderen af den første automobil: Da hun kørte sin første tur fra Mannheim til Pforzheim, kunne hun kun købe brændstof på apotekerne. Fremtiden var endnu ikke blevet afgjort, og folk eksperimenterede i alle retninger. Undertiden var der flere elektriske biler og lastbiler, end der var motorkøretøjer med en indvendig forbrændingsmotor. Først, da startmotoren blev opfundet som motor i 1920'erne, var omstændighederne favorable for yderligere udvikling af motorer, der kørte på fossilt brændstof.

Fremstilling af biobrændstof begyndte i Brasilien i 1925, i Recife i staten Pernambuco. I 1931 fremstillede man 5,4 mio. liter, hvoraf det meste solgtes i det nordøstlige Brasilien. Under Den store Depression i 1930'erne brød Brasiliens sukkermarked sammen. For at beskytte investeringer i

sukkerfremstillingen, øgede man fremstillingen af alkohol til 50 mio. liter, og en undtagelseslov krævede, at importører af brændstof blandede 5 % alkohol i deres produkt. Denne lov eksisterede frem til 1950'erne. Der kræves omkring 15 metertons[2]sukkerrør til at fremstille 1000 liter brændsel, og når sukkerrørsaften er presset ud, bliver der ca. tre metertons tør, kødfuld restmateriale, der kaldes bagasse, tilbage, som kan bruges til opvarmning. Varmen fra det brændende bagasse er imidlertid ikke nok til at destillere etanolen fra den gærede sukkerrørssaft; der skal bruges mere brændsel.

Den sociale virkning af denne monokultur i Brasilien diskuteres i Jean Zieglers bog fra 2011, Destruction massive. Géopolitique de la faim. [Massiv ødelæggelse. Sultens geopolitik.] Han fortæller historien om Josué da Castro, forfatter til Geografica da fome (Sultens geografi). Da Castro, en verdensberømt forkæmper for retten til mad, havde studeret virkningerne af underernæring og fejlnæring hos børn. Da den økonomiske situation atter normaliseredes, gav alkoholprogrammet ikke længere mening.

[1] Det totale forbrug af biobrændstof i EU i 2012, som en andel af volumen af brændstof til transport, er 4,5-5 %. EU udgav i 2007 et »Direktiv for biobrændstof«, der krævede, at biobrændstof skulle udgøre 10 % af brændstof til transport i 2020; men i september 2012 blev målet ændret til at inkludere et loft på 5 % fra fødevarer; de andre 5 % skulle komme fra andre kilder end fødevarer, som halm.

[2] Meterton = 1000 kg

Lyndon LaRouche: Hvem æder dig?

Verdens fødevarekrise er planlagt – Det er folkemord

Af Marcia Merry Baker. EIR, 15. januar, 2011 – Den globale fødevarekrise, der i øjeblikket forværres, er ikke en gentagelse, der ikke var til at forudse, af »episoden« i 2008 med fødevareoptøjer og lidelse; det er den fortsatte politik for folkemord. Bagom chokpriserne på fødevarer, er fødevarerne der ganske enkelt ikke! Hvis spekulationen på fødevarepriserne blev fejlet bort natten over – som den burde -, så ville krisen stadig være der.

I øjeblikket er den globale kornproduktion endnu lavere end det niveau, som det nuværende forbrug befinder sig på – og dette niveau er i sig selv langt under den mængde af fødevarer, der behøves; dette, plus den kendsgerning, at korn går tabt til biobrændstof, betyder, at afsavnene er forfærdelige og bliver værre. Priserne på andre hovedartikler – olier, sukker, grøntsager – er, sammen med korn, gået ind i en hyperinflationær fase. Spekulationen sætter rekord. Over en milliard mennesker har ikke nok at spise og sulter. Men dette er kun begyndelsen, med mindre det bliver stoppet nu.

»Hvem æder dig?« er det spørgsmål, som Lyndon LaRouche stiller. Svaret skal findes i årtierne med malthusiansk miljøbevægelse og globalisering, hvor produktionspotentialt bevidst er blevet modarbejdet. Alt imens er varekontrol og spekulation blevet fremmet og beskyttet til fordel for det neo-britiske imperium, der står bag denne politik. Det er planen med denne praksis. Planen er folkemord, understregede LaRouche.

Selv nu, med hensyn til fysisk produktion og mulighederne for den bedste udnyttelse af knappe forsyninger, kan situationen vendes, gennem det internationale samarbejde i LaRouches foreslåede Firemagtsinitiativs ånd (USA, Rusland, Kina og Indien i alliance om skabelsen et nyt, internationalt kreditsystem). En ny, enorm fødevarekapacitet kan lanceres med Det nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA) og lignende, prioriterede, storstilede projekter på alle kontinenterne.

Uden en sådan udvikling vil vægtstangen imidlertid fortsat hælde over mod hungersnød. I det følgende nævnes de fremherskende træk.

Dræbende miljøbevægelse og globalisering

De to moderne metoder, der bruges til at sabotere fødevareproduktion og således igangsætte et folkemord, er miljøbevægelsen og globaliseringen.

Miljøbevægelsen. Idet man operer under det falske flag, der hedder bekymring for »miljøet« og »fastlagte ressourceforekomster«, har man i årtier forhindret nødvendig infrastruktur til vand, energi, kunstig vanding, jordforbedring, fødevaredepoter, skadedyrskontrol og transport. Udstrakte landområder har med fuldt overlæg fået lov til at blive elendige som følge af saltdannelse, udtømming af de vandførende jordlag, ødelæggelse af jordens frugtbarhed o. s. v. Endnu andre områder, såsom »Den store, amerikanske Ørken«, ligger brak.

Med svindelnummeret om global opvarmning er nationer under hårdt pres for at »tilpasse sig« klimaforandringer ved at ødelægge sig selv med vanvittig, lavteknologisk energi, lavt vandforbrug, primitive landbrugsmetoder og »lav kulstofaktivitet«.

Globalisering. Selvfølgelig nationalstatssystemet er blevet ødelagt under globaliseringen – det høflige navn for fascisme, der bruges til at få nationale regeringer til at opgive deres suverænitet, underkaste sig afhængighed af fødevareimport, flydende kurser, spekulation, fødevarekartellernes kontrol og verdensdiktatur over selv videnskab og teknologi, inklusiv uretfærdige patentrettigheder på fødevarer i sig selv. Berømte navne på fødevarekarteller omfatter Cargill/Monsanto, DuPont/Pioneer Hi-Bred, BASF, ADM, Bunge, Louis Dreyfus, Yara, JBS, og et par stykker til.

Denne politiske praksis er blevet implementeret i næsten et halvt århundrede af et netværk af personer og institutioner, centreret i London. Fremtrædende medlemmer af disse ødelæggelsens gerningsmænd er miljøagenter såsom Verdensnaturfonden, som Englands Prins Philip, der gentagne gange har stillet krav om affolkning, var med til at grundlægge i 1981. I 1981 sagde han: »Befolkningstilvæksten er på længere sigt sandsynligvis den alvorligste trussel mod overlevelse. Hvis den ikke holdes i tømme, venter der os en større katastrofe – ikke blot for naturen, men også for mennesker. Jo flere mennesker, der er, desto flere ressourcer vil de konsumere, desto mere forurening vil de skabe, og desto mere vil de krige. Vi har intet valg. Hvis vi ikke af egen fri vilje kontrollerer det, vil det blive ufrivilligt kontrolleret gennem en stigende forekomst af sygdomme, hungersnød og krig.« (People, 21. dec., 1981)

Hans »Londonsynspunkt« er blevet vidt udbredt i De forenede Nationer, og er manifest tilstede i f. eks. projektet Millennium Development Goals (MDG), der blev tilskyndet i 2000 og fremmet af sådanne personer som FN's vicegeneralsekretær Mark Lord Malloch-Brown og George Soros. MDG's definition for udviklingen er et »rimeligt« forbrug af en fastlagt forekomst af ressourcer.

Dette er sagens kerne. Eftersom »naturlige« ressourcer er, og altid har været, menneskeskabte – forstået på den måde, at det

er menneskelige gennembrud inden for forståelse og anvendelse, der omdanner forekomster i universet til »ressourcer« – er det at dekretere, at forekomsten af ressourcer ligger endegyldigt fast, det samme som at dekretere menneskehedens ødelæggelse.

Promoveringsmekanismen for dette neo-malthusianske synspunkt strækker sig over alle slags medie- og anden relateret virksomhed, fra Lester Browns karriere til National Geographic, inden han faldt fra ærens tinder, Al Gore.

Deres stående mål er, som Lester Brown gentager i sin artikel Foreign Policy fra 10. jan., 2011, at reducere befolkningstallet og underbyde de fysiske midler til vor fremtidige eksistens. Brown beskriver befolkningstilvæksten som en af de »skyldige«, der driver fødevarepriserne i vejret. »På et eller andet tidspunkt vil denne ubønhørlige befolkningstilvækst begynde at bebyrde både landmændenes evner og Jordens begrænsede ressourcer af jord og vand«, skriver han. Han kalder det »et glimt af gode nyheder«, at befolkningstilvæksten er faldet til under 1,2 % sidste år, et fald fra 2 % i 1970. Han går ind for lavteknologisk landbrug og »alternativ« energi.

LaRouche i 2008: Fordobl fødevareproduktionen!

I april 2008, under de voksende fødevareoptøjer og prischok, lancerede LaRouche en kampagne imod dette folkemord gennem fødevarekontrol og udstedte et krav om at »Slå WTO ihjel« og lancere et fremstød for at imødegå behovet for fødevarer. Helga Zepp-LaRouche indledte en international mobilisering for en fordobling af verdens fødevareproduktion så hurtigt som muligt, så vel som for at opfylde det akutte behov.

Det forår fremkom der erklæringer og strategier fra adskillige ledere og regeringer, inklusiv Council on Rice Trade Cooperation (Kina og nationerne omkring Mekong-flodbækkenet), samt fra de eurasiske giganter Indien, Kina og Rusland. Blandt

støtterne til fremstødet for en fødevarefordobling var prof. M.S. Swaminathan, Indiens tidligere landbrugsminister, der hjalp med for første gang at gøre Indien selvforsynende med korn i 1974. I maj 2008 meddelte den japanske premierminister, Yasuo Fukuda, at regeringen forpligtede sig til at fordoble produktionen af ris i Afrika inden for ti år. Dette ville betyde 30 mio. metertons, en stigning fra de nuværende 15 mia. mt (malet ris).

Alle disse bevægelser betød, at et politisk momentum var under opbygning for potentielt at bryde med miljøbevægelsens og globaliseringens ødelæggelse, og for en forpligtelse til at skabe et nyt finanssystem, der tjener udviklingen. En bevægelse imod Det britiske Imperium var ved at samle styrke under fødevarekrisen i 2008.

Under og efter en konference, der afholdtes den 3.-5. juni [2008] i Rom af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) med titlen »Konference på højt niveau om fødevaregaranti«, blev af »Det brutale Imperium« imidlertid slået tilbage gennem alle dets institutioner og sorte operationer for at bevare sin magt. En nul-handlings 'Taskforce på højt plan om Fødevarekrisen' blev oprettet. FAO-direktør Jacques Diouf anslog det delfiske tema: Jo, verdens fødevareproduktion skulle fordobles – om 50 år! Denne 50-års formel blev globaliseringstilhængernes refræn.

Typisk for denne pseudo-videnskabelige dobbeltsnak var temaet i magasinet Science fra 10. februar, 2010, »Sikkerhed for fødevareforsyning: En udfordring om at brødføde 9 milliarder mennesker« (om 50 år). Artiklens ti britiske forfattere, der omfattede embedsmænd fra U.K. Office of Science, konkluderede: »Al optimisme [med hensyn til at brødføde 9 mia. mennesker bæredygtigt] må dæmpes af den enorme udfordring at gøre fødevareproduktionen bæredygtig samtidig med en kontrol med udslip af drivhusgas og bevarelse af svindende vandforsyninger, såvel som at opfylde Årtusindskiftets mål for Udvikling (MDG) om at gøre en ende på sult... «

Gates og filantrop-fascisterne

Bill Gates er personligt i fortroppen for folkemordere, der giver sig ud for at være fortalere for landbrug. Hans Milliardærklub fungerer som en klike af filantrop-fascister. I maj 2009 indkaldte Gates til et privat topmøde i New York City om temaet affolkning, med deltagelse af Warren Buffet, George Soros, David Rockefeller jr., Ted Turner, Michael Bloomberg og mange andre, i præsidenten for Rockefeller University's hjem. Dækningen af det hemmelighedsfulde møde i Londons Sunday Times citerede Gates' tale i februar det år i Californien om, hvordan han ønsker at »lægge loft« over verdens befolkningstal for evigt. Han nævnte et mål, der hedder 8,3 mia. mennesker, men dette tal vil blive langt lavere, med mindre det stoppes.

Gates har været ekstremt aktiv i promoveringen af en politik for at underbyde fødevareproduktionen. Hans gaver og projekter arbejder imod store infrastrukturprojekter af national betydning og kræver i stedet, at »husmandsbrug« indgår i landbrug i private/offentlige, neoplantage-funktioner. Frem for alt går han ind for patentrettigheder til fødevarekartellerne og Verdenshandelsorganisationen (WTO).

Han har oprettet nye centre, hvorfra der kan udføres politiske angreb på vegne af London-dagsordenen: I 2006 oprettedes Bill and Melinda Gates Foundation og Rockefeller Foundations »Alliance for en Grøn Revolution i Afrika (AGRA). I 2008 sponsorerede Gates oprettelsen af Det globale Landbrugsinitiativ i Rådet for globale Affærer i Chicago, som et forslag til Kongressen. I efteråret 2009 udgav Gates en bog med titlen Millioner af brødfødte: Beviselige successer inden for landbrugsudvikling, for at fremme sin falske kampagne for fødevarer.

I oktober 2009 holdt Gates hovedtalen til uddelingen af Verdens Fødevarepris i Des Moines, Iowa. I april 2010

kundgjorde han, sammen med finansminister Tim Geithner, præsident Obamas Globale Landbrugsinitiativ, der skulle ledes af en gruppe nationer plus Gates Foundation.

Aktører, der repræsenterer Gates og fødevarekartellerne, sidder på høje poster i Obama-regeringen. Dr. Rajiv Shah, med otte år på bagen i Gates Foundation, blev udnævnt til øverste videnskabelige rådgiver i det amerikanske landbrugsministerium (USDA) i juni 2009; i november 2009 blev han flyttet over til at være leder af udenrigsministeriets Amerikanske afdeling for international Udvikling (USAID).

En videnskabsmand med forbindelse til Monsanto, dr. Roger Beachey, blev udnævnt til videnskabelig rådgiver for USDA. Den aktuelle chefforhandler for landbrugsaffærer i Afdelingen for amerikanske Handelsrepræsentanter er Islam A. Siddiqui, udnævnt af Obama som en Kongresferieafløser i juni 2010 (Siddiqui var en del af staben hos en handelsorganisation, der repræsenterede Monsanto, DuPont, BASF, Syngenta og andre kæmpeselskaber i landbrugskartellerne).

Det er ikke så mærkeligt, at der mangler mad.

Maden er der ikke!

Det er et situationsbillede af knaphedens barske virkelighed, at der er et stadig stigende underskud i den kornmængde, der årligt konsumeres, i forhold til den faldende mængde, der produceres – et underskud, der skriver sig i omegnen af 59 mio. metertons i den nuværende årshøst.

Den forventede, globale kornproduktion for i år (2010-11) er på 2182 mia. metertons (en nedgang fra 2242 i 2008-09, og 2231 i 2009-10), hvilket i sig selv er et godt stykke under det »totale forbrug« af korn i verden i dag på 2241 mia. metertons.

Dette er USDA's forventede produktionsmængder fra deres månedlige rapport af 12. jan., 2011 (Overslag over den globale forsyning og efterspørgsel af landbrugsvarer WASDE-490-8), som, selv hvis det rammer ved siden af, viser, at vægtstangen hælder over mod hungersnød.

For at imødegå alle de behov for næringsmidler hos verdens nuværende 6,9 mia. mennesker, og der kommer flere til, skal der produceres mindst 4 mia. tons korn nu, dels til direkte forbrug og dels til det indirekte forbrug til dyrehold til produktion af animalsk protein.

Med den lave og stadig faldende produktion skrumper lagrene imidlertid i øjeblikket ind, og man forventer, at det bliver værre:

Hvede: Den forventede årlige produktion er faldet med 6 %, fra 683 mia. mt i sidste års høst til sandsynligvis 646 mia. mt i år (2010-11). Et resultat i denne størrelsesorden er langt under det aktuelle forbrug på 665 mia. mt. Lagerstatus ved årsafslutningen forventes at falde med mindst 10 %, fra 198 mia. mt til 178 mia. mt.

Blandt de førende hvedeeksporterende lande – USA, Frankrig, Canada, Rusland og Australien – er der enten betydelige tab af landbrug, en stærk efterspørgsel på knappe lagre, eller begge dele.

- Rusland eksporterer slet ingen hvede i betragtning af tørken sidste sommer. Ukraine har i øjeblikket forbud mod eksport. Rusland har øget sin hvedeimport.

- Frankrig oplever svindende lagre, og må i marts måned muligvis vælge mellem at forsyne hjemmemarkedet på bekostning af eksporten.

- Australien er i øjeblikket ramt af oversvømmelse. Selv om Queensland kun tegner sig for 5 % eller så af Australiens hvedehøst, så har ethvert tab en indvirkning

Majs. Den forventede årlige produktion af ubehandlet korn, inklusiv majs, byg, rug og andre kornsorter, er faldet med mere end 2 %, fra 1108 mia. mt (i sig selv et fald i forhold til året før), til 1084 mia. mt. Dette årlige produktionstal er langt under det årlige forbrug af majs på 1123 mia. mt. Den endelige lagerbeholdning forventes at falde med 20 %, fra 199 mia. mt til 159 mia. mt for året 2010-11, men forventes at falde yderligere.

USA, der er verdens førende avler og eksportør, er nu på vej til at bruge helt op til 40 % af sin majshøst til biobrændstof (etanol). (Se Figur 1) Kina, der har forpligtet sig til princippet om, at Kina skal være selvforsynende med fødevarer, men som har behov for at importere til sine sikkerhedsreserver, er begyndt signifikant at importere majs. (Kina er stadig afhængig af at importere 80 % af sit forbrug af sojabønner).

Ris. Status over lagre og produktion ved årets afslutning ligger langt under behovet. Produktionen af ris lå på 441 mia. mt i 2009-10 og forventes at stige til 452 mia. mt i år, men det udgør lige netop det nuværende forbrug, ikke mere. Lagerstatus forventes kun at være på samme niveau som nu, omkring 94 mia. mt.

- Vietnam, en af de tre førende, ris-eksporterende lande, forudser et fald i eksporten til 5,5 mia. mt i år, fra 6,8 mia. mt sidste år.

- Indonesien og Filippinerne forsøger at træffe aftaler for nødopkøb af ris, i betragtning af den globale knaphed på ris.

- Sri Lanka valgte at frigive ris fra sine lagre af bufferreserver i december for at lægge en dæmper på en potentiel spekulation i de knappe forsyninger.

Kæmpeprofit på knaphed.

Det månedlige Fødevarerprisindeks fra den 5. januar viser rekordhøje priser på fødevarer. (Figurerne 2-3) Det samlede prisindeks for 55 fødevareremner steg i december måned for sjette måned i træk og nåede det hidtidig højeste niveau nogensinde (i forhold til grundlinjen i 2002-04), idet niveauet overgik det højeste punkt i 2008, der ansprede til optøjer i 30 lande. Majs, sukker, vegetabilsk olie og kød lå foran i prisstigningerne.

Rapporten viser, at 2006-priserne kredser rundt om 120 i indekset, med stadig stigende priser i løbet af 2007, der nåede et toppunkt på 213,5 i juni 2008, hvorefter kurven knækkede. Men denne stigning, der fandt sted i løbet af et helt år, er blevet opnået og overgået i år med 214,7, på blot seks måneder, og stiger fortsat.

Priserne på majs- og hvedeoptioner er steget med 50 % i forhold til sidste år. I december købte Mexico optioner for 4,2 mio. tons importvarer på Chicagos handelsbørs til levering næste efterår.

De nationale regeringer forsøger at lægge en dæmper på inflationen i fødevarerpriserne. Indien, der nu står over for den højeste inflation i fødevarerpriserne, har udstedt forbud mod eksport af ris og hvede og indført andre forholdsregler. Fødevarerpriserne stiger med tocifrede rater. For eksempel er prisen på løg – en basisvare – steget med 33 % i forhold til året før. I Indonesien koster peberfrugter mere end 40 % mere, end de gjorde sidste år på denne tid.

Spekulanterne er klar til det afgørende øjeblik. Mængden af optioner i handelen med fødevarer steg med 23 % i 2010 i forhold til 2009 på Chiagos Handelsbørs (CME). Obama-regeringens London-styrede politik med kæmpemæssige finansielle bailouts og vægring ved at forbyde spekulation sender bølger af varme penge ind i børshandelen med landbrugs-

futures.

Hver dag sidste år skiftede i gennemsnit 908.021 futures og option-aftaler i landbrugsvarer hænder på CME, sammenlignet med 737.063 i 2009. November 2010 satte rekord med 1,26 mio. handlede aftaler. December, der udviste et lille fald, lå stadig 36 % over mængden af handeler i samme måned året før.

I december 2010 appellerede Den amerikanske Fødevarerindustri-sammenslutning om at gribe ind for i det mindste at påbyde en stillingsbegrænsning for mæglerne. Chefdirektør Joel Newmann udpegede »Wall Street-banker« som dem, der hældte enorme pengesummer ind i varemarkedet og forårsagede ruin af faktiske fødevarerfunktioner.

Sluttelig er der de kæmpeprofitter, som kartellerne for vare- og handelsselskaber har offentliggjort. I denne måned rapporterede Cargill, at deres fortjeneste var steget med 74 %, en kæmpestigning, i perioden juni-december, første halvdel af deres regnskabsår, i forhold til samme tid året før. Tallene var 1,53 mia. dollar, en stigning fra 878 mio. dollar året før.

I løbet af de første 24 timer af den spekulationsmani, der opstod, efter at USDA den 12. januar udgav sin rapport om den globale fødevarerknaphed, steg aktierne for Monsanto, DuPont/Pioneer Hi-Bred, ADM og andre i det imperiale netværk, der har forpligtet sig til at profitere på folkemord.

Dengang som i dag: Britisk imperiepolitik betyder hungersnød

Den nuværende bølge af fødevaremangel og global hungersnød burde ikke overraske nogen, der kender til Det britiske Imperiums frihandelspolitiske historie. For at underbygge dette bringer vi her denne artikel fra Schiller Instituttets arkiver, skrevet i 1991. (Fra Schiller Instituttets Kampagneavis 8, sommer 2008)

Af Paul Glumaz

Før Hitler var der Storbritannien og den britiske udhungringspolitik i Indien

Mens mange ser med afsky på hungersnøden i Afrika, der er forårsaget af institutioner som Den internationale Valutafond (IMF) og GATT [forgængeren for Verdenshandelsorganisationen WTO -red.] samt kornkartellerne, er det få der er klar over, at briterne i det forrige århundrede var foregangsmænd for denne politik. Her følger en kort gennemgang af den britiske udhungringspolitik i Indien fra 1764 til 1914, hvor briterne bevidst anvendte hungersnød og fødevarekontrol som det væsentligste middel til at herske og regere.

For at forstå spørgsmålet om hungersnød i Indien, må man begynde med den kendsgerning, at Indiens klima er kendetegnet ved regntiden. Vejret følger et mønster, hvor et område i det meste af året har tørt vejr, hvorefter der kommer en periode med kraftig regn. I løbet af et årti udebliver regntiden mindst en gang i et område.

Traditionelt landbrug i Indien og andre lande tog altid højde for dette ved at lægge fødevarer til side lokalt i landsbyerne, som sikrede, at der ville være tilstrækkeligt med mad under tørkeår. De centrale myndigheder, hvad enten det var en hinduprins eller en stormogul, ville ophæve

skatteopkrævningen i denne økonomisk usikre periode. Før end det britiske styre var det indforstået, at hungersnød måtte undgås, hvis de centrale myndigheder skulle have nogen som helst berettigelse som hersker over et område. Briterne ændrede alt dette.

Som B. M. Bhatia skriver i sin bog fra 1967, »Famines in India« (Hungersnød i Indien): »Fra omkring begyndelsen af det 11. århundrede til slutningen af det 18., var der fjorten større udbrud af hungersnød«. Det er cirka to per århundrede. Under Det østindiske Kompagnis styre i perioden fra 1765-1858 var der seksten større udbrud af hungersnød, otte gange flere end normalt. Derefter, under det britiske kolonistyre fra 1859-1914, var der i Indien omfattende hungersnød gennemsnitligt hvert andet år, eller 25 gange mere end normalt før briternes herredømme! Mens resten af verdens befolkning voksede på grund af teknologisk fremskridt, forblev Indiens befolkning, før 1914, på 220 millioner i mere end hundrede år.

Udbredt hungersnød, stort set hvert andet år, forårsaget med fuldt overlæg, var i over et halvt århundrede ryggraden i britisk kolonipolitik i Indien.

Historien om briterne i Indien er historien om den forsætlige fremkaldelse af hungersnød. Disse udbrud af hungersnød var resultatet af Det østindiske Kompagnis politik. Denne politik indbefattede udplyndring ved hjælp af »landbrugsbeskatning«, åger og rendyrket slaveri overfor den indfødte befolkning.

Som vi skal se, nåede denne udplyndring en grænse i midten af det 19. århundrede, der førte til den første kamp for indisk uafhængighed, hvilket begyndte med Sepoy-Mytteriet. Efter den opstand udviklede det britiske koloniministerium, der overtog alle operationer fra Det østindiske Kompagni, en ny politik. Den nye politik drejede sig om at skabe vedvarende hungersnød i udvalgte områder, med det formål at tilvejebringe en masse sultende mennesker, der kunne bruges til slavearbejde, som briterne havde brug for til at opbygge infrastrukturen til det

britiske styre.

Det østindiske Kompagni

Det britiske Østindiske Kompagni begyndte at overtage forvaltningen af Indien i 1764-65. Kompagniet blev udnævnt til diwan, eller guvernør, over området Bengalen af det skrantende stormogulrige. Briterne indtog Indien som forvaltere og skatteopkrævere for stormogulens hof.

Som skatteopkrævere havde de, antageligt griske, agenter for stormogulen inddrevet, hvad der svarede til £818.000 fra det bengalske område. I 1765-66, det første år under Det østindiske Kompagnis styre, var kompagniet i stand til at inddrive £1.470.000; i 1790-91 var dette beløb steget til £2.680.000. Ifølge Jean Beauchamps »British Imperialism in India«, skrev kompagniets chef i Indien, Warren Hastings, følgende til kompagniets hovedbestyrelse i London:

»På trods af tabet af mindst en tredjedel af indbyggerne i provinsen, og den deraf følgende nedgang i dyrkning, oversteg netto-opkrævningen i 1791 resultatet fra 1768... Det var naturligt at forvente, at skatteindtægterne også ville blive formindsket som følge af så stor en katastrofe. At det ikke skete, skyldtes, at disse med magt og vold blev opretholdt på samme niveau som tidligere«.

Den omtalte store katastrofe var måske den værste hungersnød i Indiens historie, som ramte provinserne Bengalen, Bihar og Orissa. Det anslås, at mindst ti millioner døde af sult. Omfanget af denne hungersnød var et direkte resultat af Det østindiske Kompagnis udplyndring.

Dyrkningsskat

For at øge skatteindtægterne havde Kompagniet iværksat et

system, hvor det »udliciterede« retten til at beskatte jorden, den såkaldte »dyrkningsskat«. Skatteopkræveren havde ret til at inddrive så meget skat som muligt, eftersom han havde købt denne ret på en auktion. Den der blev beskattet, den registrerede jordejer kaldet zamindari, havde til gengæld lov til at opkræve så meget som muligt til sig selv og skatteopkræveren fra de fattige bønder, der dyrkede jorden. Zamandarien, der kun var forpligtet til at betale skat til Kompagniet, havde stort set total magt over al jorden og alle bønderne.

På grund af dette udplyndringssystem efterlod Kompagniet ingen reserver til de tider, hvor regntiden ville udeblive. Desuden blev intet eller kun lidt sat af til vedligeholdelse af bøndernes infrastruktur, så som overrislingsanlæg. Resultatet var skrækkeligt, eftersom mere og mere af Indiens landbrugsareal kom under Kompagniets styre.

Udtømmningen af Indiens rigdomme ved hjælp af dyrkningsbeskatningssystemet, ødelæggelsen af den hjemlige tekstilindustri ved hjælp af »frihandels-dumping« af britiske tekstilvarer, samt den opiumsbaseede plantageøkonomi, førte til sidst til heftig modstand fra befolkningen. Dette førte endelig til Sepoy-mytteriet blandt zamindari'erne og andre, især blandt de der boede i områder, som ikke helt var under Kompagniets kontrol. Det knækkede næsten Det britiske Imperium.

Til slut blev Det østindiske Kompagnis styre i Indien afløst og erstattet af en generalguvernør og en koloniadministration. Kommissionen, som anbefalede denne ændring, drog den slutning, at problemet var mangelen på transport- og kommunikationsinfrastruktur, som var nødvendigt for at holde et så stort land besat. Kommissionsmedlemmerne drog også den konklusion, at der var brug for en herskende indisk klasse, der kunne fungere som mellemmænd for de britiske kolonialister.

Slavearbejdspolitik

Storbritanniens koloniale tilsynsførere blev enige om behovet for opbygningen af en rudimentær infrastruktur, for at gøre deres styre og udplyndring af Indien mere effektiv. Men Imperiet havde et problem. Det foreslåede net af jernbaner og storstilede kunstvandingsanlæg var, i kolonialisternes øjne, for dyre. Derfor besluttede man at tvinge den allerede udplyndrede indiske befolkning til at betale for disse udviklingsprojekter.

Det gav et andet alvorligt problem. Indien havde på den tid ikke en fritstillet arbejderklasse, der kunne levere billig arbejdskraft til sådanne projekter. Indiens kaste-system omfattede alle. Som Bhatia dokumenterer i sin bog, gjorde den rituelle fordeling af varer på det lokale plan, baseret på lav- og kasteforbindelser, det uønskeligt for enkeltpersoner og familier at forlade dette system – især ikke for at blive slaver for de britiske jernbane- og kunstvandingsprojekter.

Den britiske løsning på dette problem var »hungersnødhjælp«. Briterne oprettede »nødhjælpsarbejde« til at bygge jernbanerne. En hungersnød ville skabe forhold, hvor en inder, stillet over for døden på grund af mangel på mad, ville blive tvunget til at »vælge« at gå til et nødhjælpscenter, ligesom et sultende offer i Afrika i dag vil gøre. Når det først var gjort, mistede personen imidlertid sine kasteforbindelser og -privilegier. Derefter ville han få at vide, at hvis han fortsat ønskede at spise, måtte han arbejde med at bygge jernbaner til gengæld for mad. Den normale ration på disse projekter var under minimumseksistens, ligesom i nazisternes arbejds- og koncentrationslejre. Efterhånden som gårdsdagens sultofre døde af udmattelse og langsom udsultning i jernbane- og kunstvandingsprojekterne, ville dagens nye sultflygtninge komme ind i dette såkaldte hungersnødhjælpssystem. I dag ville man lettere omskrevet kalde dette system for »fleksibilitet« i arbejdsstyrken.

Med fremkomsten af jernbaner blev det nemmere for handelsmænd at opkøbe mad og andre varer billigt, og i visse tilfælde selv når det var dyrt, og eksportere dem til England – ligesom da briterne lod irerne sulte under kartoffelsyge-hungersnøden i Irland i midten af 1840'erne, samtidig med at man eksporterede deres korn. Under disse forhold ændrede hungersnød- og mangelsituationerne karakter. Mens hungersnød tidligere havde været et regionalt problem, blev fødevarer under denne britiske politik overalt i landet en mangelvare, hvilket ramte de fattigste på en katastrofal måde. Det var disse hungersnødrampe fattige, der derefter fortsatte med at levere arbejdskraft til »nødhjælpsarbejdet«.

Åger og mellemmænd

Opbygningen af jernbanerne bidrog også til at udvikle en klasse af indiske pengeudlånere, som blev mellemmænd for briterne. Det gjorde det endog muligt for briterne at kontrollere områder, der ikke var ramt af fejlslagen høst. Sådanne områder blev ramt af stærkt stigende priser på grund af efterspørgslen på deres fødevarer fra andre egne af landet. Pengeudlånerne ville så sælge britiske varer til inderne til oppustede priser og købe deres korn til lavpris. Derefter ville de sælge korn til høje priser, enten på de internationale markeder, eller til de selv samme folk i tider med hungersnød.

Eftersom disse transaktioner hovedsageligt blev udført på kredit, blev store dele af befolkningen gældsslaver til pengeudlånerne, hvis de altså var heldige nok at slippe for at arbejde i nødhjælpsprojekterne. Briterne spillede desuden dette system af gældsslaveri ud imod det traditionelle kastesystem, der aldrig havde måttet slås med sådanne uhyrligheder.

Dette system frembragte en klasse af pengeudlånere, der blev en magtfaktor, som briterne til dels kunne bruge som modvægt

til den lokale modstand i Indien mod deres styre.

Det indiske oprør i 1857 blev slået brutalt ned af britiske tropper

Omfanget af hungersnød over hele Indien kan måles på udbredelsen af jernbanesystemet. Der var 461 km jernbaner i Indien i 1857; 2560 km i 1861 og 5400 km i 1865; i 1895 var der 31.290 km og 55.550 km i 1914.

Med udbredelsen af jernbanerne og »nødhjælpen«, der byggede jernbanerne, steg korneksporten hastigt. Eksporten af ris voksede fra 571.500 tons i 1867-68 til 828.000 tons i 1877-78. Hvedeeksporten voksede 22 gange i samme periode, fra 11.960 tons til 254.920 tons. Denne politik forbryderiske karakter ses tydeligt, eftersom der var omfattende hungersnød i 1876-78. Eksporten af ris nåede op over 1,2 mio. tons, og hvedeeksporten nåede et lignende niveau i 1891-92.

Den værste hungersnød var i 1896-97, som ramte 62,4 mio. mennesker. Dette resulterede ifølge Bhatia bl.a. i folkelig opstand og uro i Bombay imod fortsat eksport af korn, i en tid, hvor folk stod overfor hungersnød. Den indiske regering nægtede imidlertid at ændre sin fødevarepolitik, og holdt stædigt fast ved det synspunkt, at »så længe handelen frit kan følge sin normale kurs, vil det, selv i den værst tænkelige nødsituation, gøre mere skade end gavn at forsøge at gribe ind...«

Lyder dette bekendt? Den første Bush-regering under præsident George H.W. Bush [1988-1992 –red.] bekendtgjorde en ny verdensorden baseret på »frihandel« og en ende på »restriktioner« pga. landes national suverænitet. Efterhånden som fødevarer og andre basale ressourcer i stigende grad kommer under euro-angloamerikanske kartellers kontrol, vil det meste af verden få det, som Indien havde det under briterne. Bush' nye verdensorden er faktisk ikke ny, og hovedredskabet

til at herske i denne nye verdensorden er hungersnød og »nødhjælpsprojekter« til ofrene.

Hvis folk ikke vågner op, vil de en dag opdage, at de har mistet hus og hjem og deres kære lavtlønnede arbejde, og nu må stå i kø til suppekøkkenet – hvor man vil få at vide, at der ikke vanker noget suppe, før man går med i et eller andet arbejdsprojekt. Slavearbejde, hungersnød og statsstøttede narkobaroner, som Det britiske Østindiske Kompagni, vil blive herrefolket i denne nye verdensorden. Det er sket før!

Måske man nu vil betænke sig, når man ser dokumentarfilm om det »strålende britiske herredømme i Indien« på tv. Den britiske politik i Indien var intet mindre end bevidst folkemord. Vi står i dag overfor den samme politik, men denne gang i globalt omfang.

Foto: Det britiske Imperium brugte fødevarekriser, som en del af deres politik

til at tvinge inderne til at arbejde gratis. Her er nogle af ofrene for den britiske politik

Fodnote:

1. Dette skal dog ikke tages som en støtte til kastesystemet, som bør afskaffes.

Læs også: A 'Free Trade' Blight Caused the Irish Famine på:

www.larouchepub.com

